ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАЕЎ, ЭЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЗЬВЯЗДА

Орган ЦК і Менскага гарому Камуністычнай партыі (б) Беларусі.

Год выданьня—XV
№ 31 (4283)
Субота, 6 лютага
1932 г.

МЕНСК, Савецкая 61

ПЕРАДАВАЯ — Наперад, да другой пяцігодкі!

АБ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДЦЫ — Даклад тав. МОЛАТАВА на XVII партканфэрэнцыі (1 стар.).

Вынікі разьвіцьця прамысловасьці ў 1931 г. і задачы на 1932 г. — Даклад тав. АРДЖАНІКІДЗЭ (2-3 стар.).

ДРУГІ ДЗЕНЬ ГЕНЭРАЛЬНАЙ ПРАВЕРКІ — Абавязак кожнага райку арганізаваць праверку і самаправерку падрыхтаванасьці (3 стар.).

Загатаўляць ня менш 10 проц. сіраду ў пяцігодцы (3 стар.).

Выпруціць самацёк з практыкі жывёлазагатовак (3 стар.).

Генэральная атака Шыхаю (4 стар.).

Ліквідаваць залежы запасных частак на «Чырвоным штампаўшчыку» (4 стар.).

4 ЛЮТАГА ЗАКРЫЛАСЯ XVII УСЕСАЮЗНАЯ ПАРТКАНФЭРЭНЦЫЯ

Па скончэньні канфэрэнцыі адбыўся пленум Цэнтральнага Камітэту УсеКП(б).

Пленум зацьвердзіў рэзалюцыі XVII усесаюзнай партканфэрэнцыі па дакладах т. т. Арджанікідзэ, Молатава і Куйбышава.

З прычыны абраньня т. РУДЗУТАКА старшынём ЦКК УсеКП(б), пленум выказаў яго ад абавязкаў члена палітбюро ЦК. Пленум пацьвердзіў палітбюро ЦК, увёўшы ў яго склад тав. АНДРЭЕВА.

Наперад, да другой пяцігодкі пабудовы сацыялізму

Скончылася XVII партыйная канфэрэнцыя.

Канфэрэнцыя прыняла важнейшыя пастановы аб рабоце прамысловасьці ў апошнім, завяршальным годзе першай пяцігодкі і аб плане другой пяцігодкі. Пастановы канфэрэнцыі зацьверджаны пленумам ЦК.

6 год назад на XIV партыйным зьезьдзе тав. Сталін выкінуў лёзунг сацыялістычнай індустрыялізацыі нашай краіны, якая толькі што выйшла з адбудоўчага перыяду. Пастановы XIV зьезду прымаліся і потым праводзіліся ў жыцьцё ў жорсткай барацьбе з зіноўеўскай апазыцыяй, а потым трацкісцка-зіноўеўскім апазыцыйным блёкам, якія, прыкрываючыся «левай» фразай, на справе капітулявалі перад труднасьцямі пабудовы сацыялізму ў нашай краіне.

XV зьезд канстатаваў падрабязныя посьпехі палітыкі індустрыялізацыі, і XVI канфэрэнцыя рубам паставіла пытаньне аб тэмпах сацыялістычнай індустрыялізацыі, аб такіх тэмпах, якія дазволілі б нам магчымасьць дагнаць і перагнаць у тэхніка-эканамічных адносінах перадавыя капіталістычныя краіны. XV зьезд зноў выстрыў увагу партыі на разьвіцьці цяжкай індустрыі ў першую чаргу, як асновы і базы сацыялістычнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. XV зьезд канстатаваў перад партыяй і другую важнейшую задачу — сацыялістычную рэканструкцыю нашай сельскай гаспадаркі, пераводу ад дробнай і драбнейшай сялянскай гаспадаркі да буйнога аграмаднага земляробства. XV зьезд выключыў з партыі трацкісцка-зіноўеўскую апазыцыю, якая імкнулася сарваць тэмпы будаўніцтва сацыялізму.

Правядзеньне ў жыцьцё пастаноў зьезду аб бальшэйшых тэмпах індустрыялізацыі, аб разьвіцьці цяжкай індустрыі ў першую чаргу, аб сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі, шырокім буйнавытвор'ем саўгасаў і калгасаў і ўзмацненьні наступленьня на кулака натрапіла на жорсткае супраціўленьне правай апазыцыі, якая сфармілася, як агентура кулака ўнутры партыі, і фактычна процідзейнічала шляху сацыялістычнай рэканструкцыі, намечанаму партыяй, шляху капіталістычнай рэстаўрацыі. У момант самай жорсткай і абвостранай барацьбы з правай апазыцыяй, партыя на XVI партыйнай канфэрэнцыі, на аснове пастановаў XV зьезду, прыняла плян першай пяцігодкі. XVI зьезд увайдзе ў гісторыю нашай партыі, як зьезд сацыялістычнага наступленьня, як зьезд суцэльнай калектывізацыі і ліквідацыі кулацтва, як класы, як першы зьезд пэрыяду сацыялізму, у які ўступіла савецкая краіна, як зьезд поўнага ідэйнага выкрыцьця і разгрому правага апартунізму, погляды якога зьезд прызнаў несумяшчальнымі з прыналежнасьцю да партыі.

Праўда, пасьля зьезду супроць партыі стварыўся новы апартуністычны блёк з асоблівай правага апартунізму і трацкісцкага прыхвосьня — так яны права-«левацкі» блёк. Характэрнымі асаблівасьцямі блёку былі бяспрынцыпнасьць, двурушніцтва і праваапартуністычная плятформа. Аднаўшы проч з дарогі кучку збанкрутаваных капітулянтаў, правакуючы далей непрымірымую барацьбу на два фронты, супроць правага і «левага» апартунізму і супроць прымірэнцтва, партыя падышла да XVII партканфэрэнцыі з новымі вялізарнымі посьпехамі, якія забясьпечваюць ажыцьцяўленьне асноўных лёзунгаў XVI партыйнага зьезду аб выкананьні пяцігодкі за чатыры гады і аб суцэльнай калектывізацыі ўсяго Савецкага Саюзу.

Набудуем фундамант сацыялістычнай эканомікі. Магутнае разьвіцьцё цяжкай індустрыі, асабліва машынабудаўніцтва, ужо стварыла базу для сацыялістычнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. Пасьля ўпартай, напружанай барацьбы партыя дабілася пералому на рашаючых участках прамысловасьці, адставаньне якіх мацней за ўсё забівалася на выкананьні пляну пяцігодкі, на участках вугалю і металю.

Дасягнутыя рашаючыя посьпехі ў аўладаньні тэхнікай важнейшых вытворчасьцяй, якія вызваляюць нас ад замежнай залежнасьці.

Дасягнутыя рашаючыя посьпехі ў барацьбе за адхараўленьне чыгуначнага транспарту, які зьяўляецца зараз найбольш вузкім месцам нашай народнай гаспадаркі. Дасягнута пашырэньне разьвіцьця лёгкай індустрыі.

Разгорваецца савецкі гандаль, паляпшаецца матар'яльнае становішча шырокіх рабочых і працоўных мас. Суцэльная калектывізацыя і ліквідацыя кулацтва прыводзяць ў апошнім у рашаючых збожжавых раёнах нашай краіны. Усіх гэтых посьпехаў партыя дабілася на аснове барацьбы з апартунізмам і на аснове канкрэтнага бальшавіцкага кіраўніцтва ЦК на чале з тав. Сталіным.

Пастановы XVII канфэрэнцыі намячаюць для прамысловасьці базную праграму на чацьверты, апошні год пяцігодкі і даюць асноўныя кірункі для складаньня пляну другой пяцігодкі — пяцігодкі пабудовы сацыялізму. Намечаны вехі далейшага пераможнага шляху разгорнутага сацыялістычнага наступленьня. Пастаўлена практычная задача ліквідацыі капіталістычных элементаў, клясаў наогул, пабудовы бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва. Шлях да бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва ляжыць праз жорсткую клясавую барацьбу, праз далейшае ўмацаньне дыктатуры пролетарскай дыктатуры, праз далейшае ўмацаваньне ленінскай партыі.

Супроць нас — перш за ўсё міжнародная буржуазія. Супроць нас разгромленае, але яшчэ не ліквідаванае кулацтва, якое жахае і будзе жахаць рашаючае супраціўленьне. Задача сацыялістычнага перавыхаваньня калішніх мас, задача выхаваньня адсталых пластоў пролетарыяту, новых кадраў рабочых стаіць перад намі з усёй вострасьцю.

Наперадзе, супроць нас — апартуністы розных масьцей, які бесьтэрміновага жыцьця і падтрымліваецца супраціўленьнем клясавага ворага, прабуе яшчэ тармазіць наш рух наперад. Супраціўленьне клясавага ворага — гэта перш за ўсё супраціўленьне кулацтва. Правы апартунізм у партыі — адлюстраваньне кулацкага супраціўленьня ў краіне. Правы апартунізм унутры партыі застаецца галоўнай небясьпекай на сучасным этапе. І ўмоўнай пераможнага перамаганьня правага апартунізму па-ранейшаму зьяўляецца самая рашучая барацьба з «левымі» настроямі, «левымі» загібамі, «ляваццкім» пражэктэрствам, галавакружэньнем ад посьпехаў, якія дапамагаюць правагу апартунізму і кулаку, што стаіць за яго сьпіной. Гнілы лібералізм, аб якім пісаў тав. Сталін у рэзалюцыі «Пролетарской революции», праяўляецца ў прыміраючых адносінах да клясавага ворага (у прыватнасьці да контр-рэвалюцыйнага трацкізму) і да апартунізму, у неахаваньні змагацца з імі ці на глебе стомленасьці, ці на глебе страты клясавай пільнасьці, ці на глебе простага пазначаленьня асобных членаў партыі ўплыву клясавацкай ідэалёгіі.

Неаслабны агонь па апартунізьме і гнілым лібералізьме на ўсіх франтах сацыялістычнага будаўніцтва — гэта неабходнейшая ўмова далейшых пераможных шляхоў нашага сацыялістычнага наступленьня, далейшага ўмацаваньня незалежнасьці і абароназдольнасьці нашай краіны, выкананьня пяцігодкі за чатыры гады, заваяваньня поступаў да другой пяцігодкі, завяршэньня ліквідацыі кулацтва як класы на аснове суцэльнай калектывізацыі, пасьпяховага выкананьня вялізарных задач другой пяцігодкі, намечаных XVII партыйнай канфэрэнцыяй.

Праз выкананьне праграмы чацьвертага, завяршальнага году пяцігодкі, пад кіраўніцтвам ленінскага ЦК, на чале з тав. Сталіным, **наперад, да другой пяцігодкі пабудовы сацыялізму.**

(«ПРАВДА»).

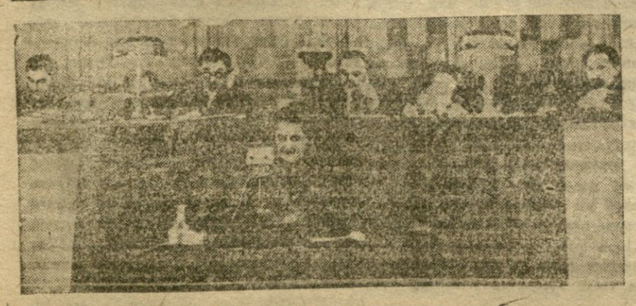

Прэзыдыум канфэрэнцыі.

17-я Усесаюзная партканфэрэнцыя

АБ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДЦЫ

Даклад тав. В. М. МОЛАТАВА

Таварышы! Самы факт, што наша партыя прыступае да абгаварэньня задач другога пяцігадовага пляну народнай гаспадаркі, гаворыць за сябе. Ён гаворыць, перш за ўсё, аб тым, што наш першы пяцігадовы плян выконваецца з посьпехам. Ён гаворыць, далей, аб тым, што ў нас ёсьць поўная ўпэўненасьць, што 1932 год будзе годам завяршэньня пяцігодкі, што мы першую пяцігодку скончым за чатыры гады. На значэньні гэтага факту, факту прапрацоўкі СССР другога пяцігадовага пляну трэба спыніцца.

Па-першае, аб міжнародным значэньні гэтага факту. Міжнароднае значэньне гэтага факту заключаецца ў тым, што рабочы краіны, што працоўны любой дзяржавы мае магчымасьць параўнаць рэзультаты паяваньня буржуазіі ў капіталістычных дзяржавах з рэзультатамі, з першымі яшчэ рэзультатамі паяваньня рабочай клясы ў краіне пролетарскай дыктатуры. Пры гэтым мы не алмаўляемся ад параўнаньня з самымі перадавымі ў тэхніка-эканамічных адносінах, з самымі багатымі і з самымі магутнымі ў капіталістычным сьвеце краінамі. У даны момант, калі крызіс ахапіў усе капіталістычныя краіны і паглыбляецца ўсё далей, вруйнуючы прамысловасьць і іншыя галіны гаспадаркі, пераўваньне буржуазных дзяржаў з Савецкім Саюзам асабліва паразьлівае. Гэта параўнаньне дае магчымасьць бяз хістаньняў адказаць на пытаньне аб тым, за кім будучыня—за пролетарыятам і яго ўладай, ці за буржуазіяй і яе панаваньнем? Ясна, што з міжнароднага пункту гледжаньня наш посьпех, пераможны посьпех будаўніцтва сацыялізму, увасаблёны ў пасьпяховым ажыцьцяўленьні першай пяцігодкі і цяпер у першых гадох другой пяцігодкі, для рабочых і працоўных усіх краін гаворыць аб тым, што будучыня не за панаваньнем буржуазіі, а за дыктатурай пролетарыяту, што факты гаворыць супроць капіталізму, у карысьць сацыялізму.

Па-другое, з пункту гледжаньня ўнутры-савецкага факт нашага пераходу да задач другой пяцігодкі таксама гаворыць шмат аб чым. Гэта адна з рашаючых праверак таго, што дае кіраўніцтва рабочай клясы ў адносінах сялянскай масы пасьля зьвяржэньня ўлады буржуазіі. У СССР упяршыню ў сусьветнай гісторыі ўлада знаходзіцца ў руках рабочай клясы, якая вядзе за сабой працоўныя масы вёскі, ажыцьцяўляе разам з імі перабудову ўсёй народнай гаспадаркі на сацыялістычнай аснове. Наш посьпех, пераможны посьпех рабочай клясы, заключаецца ў тым, што разгортваецца будаўніцтва сацыялізму ня толькі ў горадзе, але і ў вёсцы, што і самая адсталая частка працоўных, працоўныя вёскі пачынаюць узьнімацца да сацыялізму, да бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва.

Нарэшце, непасрэдна з гаспадарчага пункту гледжаньня, нашы посьпехі ёсьць посьпехі плянавага сацыялістычнага будаўніцтва. Да гэтага часу ні ў адной краіне, нідзе ў сьвеце ня было плянавай дзяржаўнай гаспадаркі. Мы робім тут першыя крокі, і рэзультаты ўжо ў наяўнасьці. Ад выкананьня адных заданьняў мы пераходзім да новых і з кожным годам усё больш буйных посьпехаў плянавай сацыялістычнай гаспадаркі. Гэта ня толькі і назват ня столькі посьпех непасрэдна нашых гаспадарча-плянавых органаў. Наша плянаваньне і ўлік не абмяжоўваюцца гэтымі параўнальна вузкімі рамкамі. Сапраўдная гаспадарчая работа, арганізацыя народна-гаспадарчага ўліку і выпрацоўка пляну можа весьціся і на справе выдзеліцца з актыўным удзелам рабочых мас, часамі ў ходзе прапрацоўкі на мясцох, якія значна мяняюць першапачатковыя намячэньні.

Апіраючыся на гэту актыўнасьць рабочай клясы і працоўных у сацыялістычным будаўніцтве, выпрацоўваюцца пад кіраўніцтвам партыі гаспадарчыя пляны.

Нельга таксама забываць той вялізарнай работы па выпрацоўцы пляну народнай гаспадаркі, якая адбывалася перад падрыхтоўкай другога пяцігадовага пляну.

Першым плянам народнай гаспадаркі быў плян электрафікацыі, плян «ГОЭРЛО». Гэта быў чарнавы накідак, пачатак, завязка справы ўсеагульнай тэхнічнай рэканструкцыі народнай гаспадаркі нашай краіны. Гэта работа мела вялізарнейшае значэньне для ўсёй нашай гаспадарчай работы і для разьвіцьця самой справы плянаваньня. Мы ведаем, далей, што ў свой час была праведзена вялікая работа па складаньні першых гадавых пляноў—«кантрольных лічбаў народнай гаспадаркі». Упяршыню кантрольныя лічбы былі зацьверджаны ў 1925-26 годзе, з гэй пары яны зацьвярджаюцца кожны год і набываюць усё большае значэньне для справы гаспадарчага кіраўніцтва.

Амаль адначасова з выпрацоўкай першых гадавых народна-гаспадарчых пляноў пачалі падрыхтоўвацца больш шырокія пляны перабудовы народнай гаспадаркі. На працягу раду год вялася работа па падрыхтоўцы першай пяцігодкі і адначасова падрыхтоўваўся так званы «генэральны плян» перабудовы народнай гаспадаркі з разьлікам на 10-15 год. Гэта апошняя работа ня была скончана. Але наколькі была выпрацавана і ажыцьцяўляецца першая пяцігодка і цяпер выпрацоўваецца другая пяцігодка, настолькі асноўныя пытаньні так званага «генэральнага пляну» вычэрпваюцца гэтымі дзьвюма пяцігодкамі, а часткова ўжо ставяцца ў больш разгорнутым выглядзе. І так, перад намячэньнем другой пяцігодкі адбывалася вялікая работа, і без яе былі-б немагчымымі падрыхтоўка і абгаварэньне пытаньняў другога пяцігадовага пляну народнай гаспадаркі.

I. Да выніку першай пяцігодкі

Вы ведаеце, таварышы, што партыі былі паданы два варыянты пяцігодкі, а іменна: «адпраўны» і «аптымальны». Аптымальны варыянт быў разьлічан на найбольшы спрыяючыя, па думцы Дзяржпляну, умовы для Савецкага Саюзу. Партыя прыняла за аснову аптымальны варыянт, г. зн. плян з вышэйшымі гаспадарчымі заданьнямі. Іменна гэты аптымальны, разьлічаны на спрыяючыя ўмовы, пяцігадовы плян мы зараз і выконваем. Партыя дабілася таго, што выступуты сакалі масаві лёзунг: «Пяцігодка—за чатыры гады» ажыцьцяўляецца пераможна. Мы ажыцьцяўляем указаны аптымальны варыянт пяцігодкі не за пяць год, як у пачатку намячалі, а за чатыры гады, г. зн. скарачаючы на 1/5 тэрмін выкананьня пяцігадовага пляну ў яго аптымальным (вышэйшым) варыянце.

Посьпехі першай пяцігодкі, посьпехі палітыкі індустрыялізацыі і, значыць, палітыка ўздыму цяжкай індустрыі, выраб сродкаў вытворчасьці ў першую чаргу. Гэтыя посьпехі характарызуюцца тым, што мы маем да сучаснага моманту ўласную базу для завяршэньня тэхнічнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. Для справы далейшага росту сацыялізму ў СССР гэты факт мае рашаючае значэньне. Посьпехі першай пяцігодкі знаходзяць сваё выдзяленьне таксама ў выключных посьпехах калектывізацыі, у разгорнутым будаўніцтве саўгасаў і калгасаў. У адсталай, ніччэ ўчора раздробленай вёсцы будуецца цяпер буйная сацыялістычная гаспадарка на аснове машыннай тэхнікі. Мы ўжо дасягнулі такога становішча, што і ў сельскай гаспадарцы пануючае становішча займаюць сацыялістычныя формы. Гэтым выражана самая цяжкая і самая важная задача пралетарскай рэвалюцыі.

Як-бы ня былі вялікі, проста грандыёзны задачы другой пяцігодкі, нельга забываць аб тым, што пасьля Кастрычніцкага перавароту самая цяжкая задача заключаецца ў перабудове сельскай гаспадаркі на базе калектывізму і высокай машыннай тэхнікі. І іменна гэту задачу **партыя пераможна ажыцьцяўляе і ажыцьцяўляе і ня можа быць ніякага сумненьня ў тым, што ў 1932-33 годзе калектывізацыя ў СССР у аснoўным будзе скончана.**

Усё гэта дало магчымасьць партыі сказаць, што карэннае ленінскае пытаньне «хто каго» вырашана супроць капіталізму, вырашана ў карысьць сацыялізму. Гэта важнейшы вынік для ўсяго ня толькі гаспадарчага, але і палітычнага разьвіцьця СССР за мінулы перыяд.

Нельга не бачыць, што за гэтыя гады ня ўсё выконвалася паводле намечанага пляну. Ня толькі па асобных гадох, але і ў цэлым партыя ўнесла зьмены ў першую пяцігодку. Падам некалькі прыкладаў. У пяцігодцы, напрыклад, не намячалася, што нават да канца пяцігодкі беспрацоўе ў нашай краіне будзе поўнасьцю ліквідавана. Так, пяцігадовы плян намячаў вялізарнае скарачэньне беспрацоўя, але ў той момант, у момант яго прыняцьця, прадбачыць, што беспрацоўе ў СССР будзе ліквідавана ўжо ў 1930-31 годзе, аказалася немагчымым. Як бачыце, мы крыху парушылі плянавае намячэньне, але можна спадзявацца, што такая зьмена, або, вярней, такое паляпшэньне пляну цалкам у інтарэсах рабочай клясы і сустракаецца ёю з поўным спачуваньнем.

У адносінах гаспадарчых задач першая пяцігодка партыя ўнесла такую вялікую зьмену, як стварэньне новай матэрыяльнай базы на Ўсходзе ва Урала-Кузьнецкім раёне.

Ні ў адным з чатырох томаў пяцігадовага пляну аб матэрыяльнай базе на Ўсходзе нічога не гаворыцца, але ці можна цяпер абмяркоўваць першую пяцігодку без таго, каб не гаварыць аб новай матэрыяльнай базе ва Урала-Кузьнецкім раёне, якая намі стварацца? Зразумела, нельга. Тым больш цяпер, калі пушчана першая домна ў Магнітагорску і на чарзе пуск новых домнаў у Магнітагорску і Кузьнецку. Такім чынам, і тут унесена праўка ў пяцігодку, праўка на дрэнная, праўка добрая, супроць якой ні адзін рабочы СССР ня толькі не пярэчыць, а наадварот, гатовы ўсялякі падтрымліваць яе.

Пяцігодка прадугледжвала адны тэмпы калектывізацыі, выйшлі другія. Мы ўжо даўно аператалі праз тэмпы калектывізацыі і разгортаньня саўгасаў, якія намячаліся ў пяцігодцы. Гэта таксама вельмі істотная праўка да пяцігадовага пляну, але праўка ня дрэнная, такая праўка, якая сур'ёзна паляпшае справу. У мільённых масах сялянства, як гаворачы ўжо аб рабочай клясе, няма пярэчаньняў супроць гэтай «праўкі», як цалкам адпавядаючай палітыцы партыі, ленінізму. На жаль, нельга сказаць, што нашы праўкі да пяцігадовага пляну былі зроблены толькі ў добры бок. Сёе-тое атрымалася ў нас і наадварот.

Нельга, напрыклад, забываць аб наступных трох момантах. Мы ня выканалі заданьня па ўзьнімцы прадукцыйнасьці працы ў прамысловасьці. Гэта наш вялізарны мінус. Ясна, што мы павінны ўсё зрабіць для таго, каб папраўць гэту справу, апіраючыся на ўмацаваньне пралетарскай дысцыпліны, рост тэхнікі і аўладаньне ёю нашымі кадрамі.

Мы ня выканалі таксама намячэньня пяцігодкі ў адносінах росту ўраджайнасьці. Мы знаходзімся тут ўсё яшчэ на вельмі нізкім фронце, значна больш нізкім, чым у намячэньнях пяцігодкі. Ясна, што трэба і на гэтай частцы падцягнуць фронт, папраўць справу.

Мы ня выканалі і адчуваем кожны дзень, што ня выканалі задач па рэканструкцыі транспарту, чыгуначнага асабліва. Відавочна, што і па гэтай частцы цімат і ўвагу трэба працаваць, каб хутчэй палепшыць справу, каб узьняць на належную вышыню наш транспарт.

Дробязі першай пяцігодкі з палітычнага пункту гледжаньня будуць асьветлены невыстарчальна, калі не закрануць пытаньня аб тым, у якіх умовах разгортвалася барацьба партыі за выкананьне пяцігодкі, з якой крытыкай і контр-прапановамі выступалі апазыцыйныя групы як з боку трацкізму, так і з боку праваўхілістаў. Урокі мінулага маюць першарадное значэньне для партыі і для ўсёй рабочай клясы. Таму неабходна напомніць, прыпамсі, важнейшыя моманты барацьбы партыі з так званымі «левымі» і правымі ўхілістамі. Тым больш, што барацьба з палобнага роду ўхіламі і асабліва з правай небясьпекай, як галоўнай, яшчэ і ў далейшым.

Нагадаю, што дырэктывы па першай пяцігодцы былі ўхвалены Цэнтральным камітэтам перад XV зьездам партыі і абмяркоўваліся на гэтым зьезьдзе. Супроць тэзісаў ЦК аб першай пяцігодцы трацкісцкая апазыцыя выступіла сваімі контр-тэзісамі. Гэта быў вельмі цухлы дакумант, наскрозь варожы лініі партыі, заключаны ў сабе, здаецца, ўсё, якія толькі можна ўявіць, паклёпніцкія выдумкі супроць ЦК. Напомню, далей, што правыя ўжо ў момант прыняцьця XVI партыйнай канфэрэнцыяй тэзісаў аб пяцігадовым пляне, папрабавалі выступіць са сваімі контр-плянам. Варта хаця-б зазначыць на так званую «двухгодку», якая ў замаскаваным выглядзе процідзяўлялася пастанове ЦК аб пяцігадовым пляне і па сутнасьці процідзяўлялася палітычнай лініі партыі.

Аб усім гэтым даводзілася ў падзеі мінулага з пункту погляду вынікаў сацыялістычнага будаўніцтва апошніх 3-4 год. У сувязі з гэтым мне прыдзецца прывесьці некалькі вытрымак з дакумантаў і выступленьняў апазыцыянэраў трацкісцкага, праваапартуністычнага толку.

Возьмем пытаньне аб капітальным будаўніцтве прамысловасьці, якое мае, як усім вядома, буйнейшае палітычнае значэньне ў ажыцьцяўленьні індустрыялізацыі. Вось што пісалі трацкісты ў сваіх тэзісах аб сырцовых і экспартных рэсурсаў заможна-кулацкай часткі вёскі:

І далей: «Ідзе хуткі рост капіталістычных элементаў земляробства на базе дробнай таварнай вытворчасьці. Расьце, дакуючы гэтаму, залежнасьць дзяржаўнай гаспадаркі ад кулацка-капіталістычных элементаў у галіне сырцу, экспарту, харчовых запасаў» (падкрэслена ў арыгінале).

Няма патрэбы займацца зараз падрабязным разборам гэтых трацкісцкіх ваяводаў. Цяпер важна паглядзець на контр-тэзісах наконт тэзісаў нашага ЦК аб пяцігадовым пляне:

«Ці даюць яны (тэзісы) самастойны плян вырашэньня каренных пытаньняў аб капітальных затратах прамысловасьці? Не. І гэтыя яны дапамагаюць таму, што на практыцы ўсё больш «торжествуют» анты-пралетарскія тэндэнцыі ў асноўным пытаньні аб суадносінах сацыялістычных і капіталістычных элементаў нашай гаспадаркі». Паводле трацкісцкай плятформы выходзіла, што тэзісы партыі аб пяцігодцы вялі да «торжества» анты-пралетарскіх тэндэнцый». Ну, ці ня сьмешна гэта чытаць пасьля чатырох год? Што таварышы аб тэмпах капітальнага будаўніцтва прамысловасьці з другога пляну, з правага пляну?

З правага боку, праўда, у даводзі заблытанай форме, але з ясна выказанай палітычнай тэндэнцыяй, гаварылі, прыкладам, так:

«Нельга разумець справу так, што ўкладаньні ў прамысловасьць увесь час будуць узрастаць у геометрычнай прагрэсіі аж да разгорнутага камуністычнага ладу, мысьліма і паніжэньне крывой укладаньняў».

Адным словам, правыя зварочвалі на «крывой» у бок (сьмех).

Возьмем цяпер тое, што гаварылі контр-тэзісы трацкісцкай апазыцыі аб палітыцы партыі ў вёсцы? А вось што:

«Тэзісы ЦК зусім няправільна бяруць за адну дужку капіталізм у горадзе і капіталізм у вёсцы, сьцьвярджаючы, што і аграрны капіталізм разьвіваецца толькі абсалютна. На самой справе, капіталізм у вёсцы расьце і абсалютна і адносна, расьце: з вялікай хуткасьцю і з кожным днём павялічваецца залежнасьць савецкай дзяржавы і ле прамысляў. Спытаць-бы наша кулацтва зараз, пасьля трох год пяцігодкі, ці вельмі мы ад яго залежным, ці больш яно залежыць ад савецкай улады (сьмех).

З другога, з правага пляну з дня ў дзень пішы, што «асноўнай крыніцай хлеба будуць яшчэ доўгі час індывідуальныя гаспадаркі сялян», а таму ціхай з наступленьнем на кулака. Як вядома, аднаасобнікі не згадзіліся в праваўхілістамі і масамі паваліці ў калгасы ўжо ў 1929 г. Усе мы добра ведаем, як гэта адбылося, і таму я абмяжоўваюся сказаным.

Але галоўнае, урэшце, заключаецца ў тым, што «левыя» і правыя апазыцыянэры гаварылі аб перспектывах пралетарскай рэвалюцыі ў цэлым. Напомнім і аб гэтым. У контр-тэзісах трацкістаў разьвівалася вусьлівая мысьліцка аб узьнікненьні «заройку двухуладьдзя, якое пагражае дыктатуры пралетарыяту» (падкрэслена ў арыгінале). Вядома, што трацкісты абвінавачвалі нашу партыю ў тым, што яна вядзе справу да «тэрмідору», г. зн. да краху рэвалюцыі.

Што выпліва з гэтага працэнта—можна бачыць хаця-б з фактаў, якія адносяцца да выкананьня першай пяцігодкі, і з задач, намечаных імі на другую пяцігодку. У той-жа час дрыгога, з правага пляну, жаласьлівым голасам паўтаралі прыкладна наступнае: «У тым-то і бяда, што ўсё тое, што мы будуем, усе гэтыя фабрыкі і заводы могуць у хуткім часе дастацца белагвардзейцам». Можа быць, сякія-такія дурненькія белагвардзейцы на што-небудзь і разьлічалі ў гэтым выпадку, але тым больш шае расчараваньне павінна было апаткаць іх пасьля. А на сутнасьці гэта было паўтарэньне трацкісцкай-жа мысьлі аб клясах і пралетарскай дзяржаўнасьці.

II. Палітычная ўстаноўка другой пяцігодкі

Палітычная ўстаноўка другой пяцігодкі дана ў тэзісах у наступнай фармулёўцы:

«Вялізарныя прыродныя багацьці краіны, бальшавіцкія тэмпы сацыялістычнага будаўніцтва, узрастаючая актыўнасьць шырокіх мас рабочых і калгаснікаў і правільная лінія партыі поўнасьцю забясьпечваюць такое разгортваньне продукцыйных сіл сацыялістычнай гаспадаркі ў другім пяцігодзьдзі, на аснове якога будуць канчаткова ліквідаваны капіталістычныя элементы ў СССР. Канферэнцыя лічыць, што асноўнай палітычнай задачай другой пяцігодкі зьяўляецца канчатковая ліквідацыя капіталістычных элементаў і клясаў наогул, поўнае зьнішчэньне прычын параджаючых клясы, для розьніцы і эксплёатацыі, і фармальнае перажыткаў капіталізму ў эканоміцы і сьвядомасьці людзей, пераўтварэньня ўсяго працоўнага насельніцтва краіны ў сьвядомых актыўных будаўнікоў бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва, на аснове ліквідацыі парэзытычных клясавых элементаў і агульнага народнага даходу, які цалкам ідзе ў распараджэньне працоўных, павінен быць дасягнут значна больш хуткі ўздым дабрабыту рабочых і сялянскіх мас.

Канферэнцыя лічыць, што забясьпечэньне насельніцтва асноўнымі спажывецкімі таварамі і ў тым ліку прадметамі харчаваньня павінна да канца другой пяцігодкі павялічыцца іменна чым у 2-3 разы супроць канца першай пяцігодкі».

У прыведзеным адрыўку тэзісаў поўнасьцю дана палітычная ўстаноўка другой пяцігодкі. Мне прыдзецца спыніцца толькі на самых асноўных палажэньнях гэтага адрыўку.

Пачну з пытаньня аб клясах і клясавай барацьбе.

У тэзісах гаворыцца, што да асноўнай палітычнай задачы другой пяцігодкі адносіцца «канчатковая ліквідацыя капіталістычных элементаў і клясаў наогул», і «пераўтварэньне ўсяго працоўнага насельніцтва краіны ў сьвядомых і актыўных будаўнікоў бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва».

Прыведзеныя словы выказваюць самы галоўны элемент палітычнай устаноўкі другой пяцігодкі. Марксызм-ленінізм вучыць таму, што сацыялізм—гэта зьнішчэньне клясаў, што сацыялізм — гэта стварэньне бясклясавага грамадзтва. Такім чынам, у прыведзеных словах сфармулявана задача пабудовы сацыялізму.

Ці правільна тут пастаўлена задача ў адносінах клясаў? Ці ажыцьцяўляе задача ліквідацыі клясаў так, як яна пастаўлена ў тэзісах ЦК? Мне здаецца, ня толькі правільна і ня толькі ажыцьцяўляе гэта задача, але адзіна такая палітычная пастаноўка задач другой пяцігодкі і выцякае з палітыкі партыі, з марксызму. Галоўнае пытаньне, якое павінна быць пры гэтым разгледжана, заключаецца ў тым, наколькі правільна, што ў другой пяцігодцы мы можам паставіць сабе задачу канчатковай ліквідацыі капіталістычных элементаў. У гэтым соль пытаньня.

Калі з гэтага канца ўзяцца за разгляд пытаньня аб клясах у наступным пяцігодзьдзі, то тады, і толькі тады, можна канкрэтызаваць пастаноўку пытаньня і атрымаць ясны і бассрочны для бальшавіка адказ.

На самой справе, разьбярэмся ў асноўных фактах.

Прыняты партыяй народна-гаспадарчы плян на 1932 г. мяркуе, што ў народным даходзе Савецкага Саюзу ўжо да канца першай пяцігодкі ўвесь прыватны сэктар будзе займаць менш 10 проц. Наступны факт. У нас ужо выш 60 проц. калектывізаваных сялянскіх гаспадарак і ня можа быць ніякага сумненьня ў тым, што пастаўленая партыяй задача ў 1932-33 г. у асноўным скончыць калектывізацыю ў СССР будзе выканана. А гэта-ж значыць, што ўжо на працягу двух бліжэйшых год на аснове суцэльнай калектывізацыі будзе ажыцьцёўлена ліквідацыя асноўнай часткі капіталістычных элементаў вёскі. Нарэшце, дадайце да гэтага, што капіталістычныя элементы ў буйнай прамысловасьці ўжо даўно пайшлі да дна, а ў дробнай прамысловасьці і ў гандлі роля іх хутка скарачаецца. Значыцца, ня можа быць ніякіх сумненьняў, што партыя ў другой пяцігодцы можа і павінна паставіць перад сабой задачу канчатковай ліквідацыі капіталістычных элементаў. Але, гаворыць нам: капіталістычныя элементы, калі ласка, ліквідуйце канчаткова, але як-жа з ліквідацыяй клясаў наогул? Між тым, у такой пастаноўцы пытаньня ёсьць грубая ўнутраная супярэчнасьць, якая вядзе да вялікай блытаніны.

Як вядома, асноўная задача сацыялізму заключаецца ў зьнішчэньні капіталізму, імкнучы ў зьнішчэньні клясаў, г. зн. у зьнішчэньні эксплёатацыі чалавека чалавекам. З гэтага вынікае, што поўная ліквідацыя капіталістычных элементаў азначае ліквідацыю клясы эксплёататараў, а бяз эксплёататараў няма і эксплёатаваных.

У тэзісах гаворыцца аб неабходнасьці «поўнага зьнішчэньня прычын, якія параджаюць клясавыя розьніцы і эксплёатацыю». У чым гэта навіна выцякае? Мы, бальшавікі, добра ведаем у чым гэта выцякае, бо бальшавікі зрабілі сацыялістычную рэвалюцыю, якая пачынаецца з пераходу ў грамадзкія рукі, у рукі дзяржавы сродкаў вытворчасьці, а іменна—зямлі, фабрык, заводаў і інш. Асновай эксплёатацыі чалавека чалавекам зьяўляецца прыналежнасьць асобным людзям гэтых сродкаў вытворчасьці і адсутнасьць іх у іншых людзей. Гэта падзяляе людзей на клясы і параджае эксплёатацыю.

Мы ведаем, што ў адносінах буйнай прамысловасьці і зямлі пранёс пераходу сродкаў вытворчасьці ва ўласнасьць дзяржавы адбыўся даўно. Ён адбываецца цяпер і фазам з канчатковай ліквідацыяй капіталістычных элементаў поўнасьцю скончыцца і ва ўсіх іншых галінах гаспадаркі. Тым самым зьнішчэньне прычын, якія параджаюць клясавыя розьніцы і эксплёатацыю, будзе ажыцьцёўлана.

Пасьля ўсяго сказанага ясна, што поўная ліквідацыя капіталістычных элементаў і поўнае зьнішчэньне прычын, якія параджаюць клясавыя розьніцы і эксплёатацыю, азначае тым самым і ліквідацыю клясаў наогул. Калі няма капіталістычных элементаў, г. зн. няма эксплёататараў і калі поўнасьцю ліквідаваны крыніцы клясавай розьніцы, аб якіх жа клясах можна тады гаварыць? Тады і аб клясах ва ўласным сэнсе слова жо гаварыць нельга. Значыць той, хто стаіць задачай другой пяцігодкі поўную ліквідацыю капіталістычных элементаў, той намінуча разам з тым павінен стаіць і задачу ліквідацыі клясаў наогул.

Зразумела, ліквідацыя капіталістычных элементаў зьвязана з вялізарнымі труднасьцямі, з пер

XVII канфэрэнцыя УсеКП(б)

ВЫНІКІ РАЗЬВІЦЬЦЯ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ ЗА 1931 ГОД І ЗАДАЧЫ 1932 г.

Даклад тав. АРДЖАНІКІДЗЭ (працяг) *)

2. ПЛЯН 1932 ГОДУ І ЯГО ЗАДАЧЫ

— Таварышы, пляны на 1932 год устаноўлены разьмер прамысловай прадукцыі ў 37,5 млрд., або 36 проц. прыросту ў параўнаньні з 1931 годам. Зьні жоньне сабекошту—на 7 проц.; колькасьць рабочых паляна ўзрасьці на ўсёй прамысловасьці, уключаючы будаўніцтва, на 1.200 тыс. чал.; заработная плата павялічыцца на 11 проц. у прамысловасьці і 5,6 проц. у будаўніцтве; прадукцыйнасьць працы павінна павялічыцца на 22 проц.; аб'ём капітальных работ складае па ўсёй прамысловасьці разам з аплатай дадатковым асигнаваньнем 11.790 млн. руб., у тым ліку па галіне прамысловасьці —9.200 млн. руб.

Вось, таварышы, плян 1932 году. У гэтым плане асабліва высоўваецца і ставіцца, як цэнтральная задача ўсяго народна-гаспадарчага плану, выканаць не вытворчай праграмы і пляну капітальнага будаўніцтва па чорнай мэталюргіі, вугалі і машынабудаўніцтве.

Чорная мэталюргія

Мы з вамі ведаем, што на мэталюргіі мы даволі значна адстаем. Калі па ўсіх нейных галінах прамысловасьці мы моглі значны рост у 1931 годзе, то па мэталі мы засталіся на тым-жа самым узроўні.

У чым тут справа? Якія прычыны не далі нам магчымасьці выканаць плян на чорнай мэталюргіі ў 1931 годзе. Трэба проста сказаць, што плян быў не маленькі, трэба было даць на працягу году прырост на 3 млн. тон чыгуну, але мы не змаглі даць ня толькі 3 млн. тон, але нават непаўнай соцень тысяч тон прыросту. Больш таго, мы недадалі некалькіх дзесяткаў тысяч тон чыгуну да 5 млн.

Я ўжо гаварыў аб тым, што ў першым квартале па прамысловасьці вельмі моцна ўзарвала дрэнная работа транспарту. Калі хочаце, транспарт ні адну галіну прамысловасьці так моцна ня ўдарыў, як мэталюргію, бо весьці домну на палавінным ходзе, ці сёньня кушаць яе з-за недавазу руды або коксу, а на другі дзень не ачуваць без выстарчальных запасаў коксу, руды, флюсаў,—гэта значыць падвяргаць домну значнаму разбурэнню. Калі на машынабудаўнічым заводзе не хапае сёньня металю, завод не працуе, але варштаты застаюцца на сваім месцы бяз усякага разбурэньня. Заўтра мэталь падыйдзе, і работа пойдзе паранейшаму. Ня тое з домнай. Яе трэба весьці на поўным праваільным рэжыме. Мець адпаведнай якасьці кокс, руду, флюсы і ў патрэбнай колькасьці,—толькі ў гэтым выпадку нармальная работа домны з боку матар'яльу забясьпечана. Вы гэтых элементарных умоў няма правільна працуючага мэталюргічнага заводу, без гэтых умоў яго апраты падпадаюць заўчаснаму зношэньню і разбурэньню.

Другая, або вярней самая асноўная прычына—инжынэрны недахват інжынэрна-тэхнічных кадраў. Не аказалася даволі вопытных інжынэраў, якія-б ведалі мэталь, якія-б ведалі жыцьцё домны, якія-б сачылі за домнай і ведалі, калі і што адбываецца ў ёй. Тав. Межлаук В., які доўгія гады стаяў на чале мэталюргіі, летам мінулага году быў на заводзе імя Дзяржынскага і аддаў пісаў мне, што на заводзе самыя адказныя месцы ў цэхах займаюць малодыя інжынэры, якія толькі ўчора пакінулі школьную лаўку, добрыя хлопцы, энтузіясты, праз год—два—пры з іх выйдуць добрыя інжынэры. Гэта безумоўна, але сёньня яны вучацца, і гэта вучоба каштуе домне ня мала.

Урэгулёўка ў зарплаце таксама адыграла свае адмоўную ролю. Я аб ёй гаварыў.

Жыцьцёвыя ўмовы рабочых чорнай мэталюргіі, снабжэньне і харчаваньне рабочых таксама былі пастаўлены ня валяна.

Вытворчая праграма ў мінулым годзе не ўдалася. Вытворчасьць мэталюргічных заводаў толькі зараз пачынае даваць некаторыя результаты. Учора мы мелі 17.000 тон сутачнай выплавы чыгуну, гэтага ніколі пана мэталюргіі не давала. Сёньня мы маем 16.600. Я гаварыў таварышом, якія працуюць у мэталюргіі: гладзеце, вы даеце ня 17.000 тон запраўдашні адпаведна XVII партыйнай канферэнцыі, або ў дзень не аладзіцца—гэта добра, але ня тавацеся лепшы назад, уніз.

Работа нашай паўднёвай мэталюргіі за студзень месяц паказала, што дзейныя домны, пры умелым іх абслугоўваньні, могуць даць значна больш, чым давалі. На праваму 1931 году не маглі вынесьці з такіх каэфіцыентаў скарыстаньня карыснага аб'ёму доменных печаў, як 1,70 — 1,80 — 2, а то і больш. Сталінскі завод дае ў апошнія дні 1,26, завод імя Томскага і завод імя Фрунзе—1,30—гэта на першы час ня дрэнна. Трэба дабіцца, каб студзеньскі посьпех быў разьвіт, і тады праграма будзе выкананая. Больш таго, пры добрай рабоце дзейныя заводы могуць даць значна больш 6.400 тыс. тон, што яны абавязаны даць паводле пляну. Тут уёй залежыць ад таго, як будзем снабжаць іх рудой, коксам, флюсамі, маніцэтам. У мінулым годзе змучыў нас маніцэт. Мы здабываем яго на Урале, але не змаглі здабыць выстарчальнай колькасьці. У мінулым годзе нас чаргоўна змучыў аглюцэр. Мы пачалі яго з-за мяжы. Гэта ў той час, калі ў нас можна дастаць і на Украіне, і пад Ленінградам, і на Урале колькі хочаш добрай аглюцэрнай глины. Нават простага дамаўту, вапняку не маглі падвезьці да домнаў своячасова.

Тут мы проста ставім пытаньне перад таварышамі з НКПС—яны павінны дапамагчы ва што-б там ні стала паставіць на належную вышыню падвоз матар'ялаў металюргічным заводам. У Крывароскім басэйне на працягу году ляжаць вялізарныя запасы руды, а заводы адчуваюць недахват у руде.

На Урале да гэтага часу няма пералому, работа металюргічных заводаў ідзе па-ранейшаму дрэнна.

Па капітальным будаўніцтве чорнай мэталюргіі мы ня выпрыналі пуску ў эксплёатацыю. Прыклады, некаторых тэрмінаў тут адна нешта было выканаць, напрыклад, на электрозным лічбах 1931 году пры домне № 7 на заводзе імя Дзяржынскага быў пачатак у мае месяцы, а ў студзені 1931 году пакат фундаменту, як трэба, ня было закладзена. Але, ня гледзячы на ўсё гэта, і на капітальным будаўніцтве чорнай мэталюргіі мы кроцкуцца наперад. Мы будуем два вялізарнейшыя заводы—Магнітагорскі і Кузнецкі. Аб гэтых заводах ведаюць усе, ведае ўся краіна. Капітуюць яны вялізарным сродкі, сошні мільярд. Але і на Украіне мы будзем рэканструяваць трох вялікіх заводаў—алмазеўскага заводу імя Томскага, заводу імя Дзяржынскага і заводу імя Варашылава. Ці можна ўяўляць сабе, якіх рамонтаў ідзе там работа?

Што значыць, напрыклад, рэканструкцыя макеўскага заводу? У дасягнуты час ён даваў 230 тыс. тон чыгуну. У 1931 годзе гэты завод даў 402 тыс. тон чыгуну, а ў гэтым годзе ён павінен даць 670 тыс. тон чыгуну.

Іосіф Ст. Пасьля скончэньня рэканструкцыі?..

Арджанікідзэ. Пасьля скончэньня рэканструкцыі завод будзе даваць 1,5 бясьпечнае нам у 1933 годзе 13—13,5 млн. тон чыгуну.

Задачай пляну вытворчасьці і капітальнага будаўніцтва па чорнай мэталюргіі зьяўляецца ня толькі ліквідацыя пазьлічэньне магутнасьцей, але і ажыцьцяўленьне рэзкага якаснага зрушэньня ў структуры мэталюргічнай прадукцыі—рэзкае павялічэньне выробу якасных і высокаякасных сталяй і труб.

Асобнае месца займаюць якасныя, высокаякасныя сталі і фэрасплавы, якія ідуць для выплавкі гэтых якасных сталяй.

Поўная магутнасьць усіх заводаў якаснай сталі, якія будуюцца і рэканструюцца,—1.400 тыс. тон, заводаў фэрасплавай—170 тыс. тон.

Пазьлічэньне вытворчасьці да 630 тыс. тон у 1932 годзе супроць 200 тыс. тон у 1931 годзе залежыць ад пасьпяховага ўводу ў вытворчасьць ладу новых і рэканструяваных заводаў першай чэргі.

Будаўніцтва ў 1932 годзе павінна забясьпечыць увядзеньне ў вытворчасьць на працягу 1933 году ўсёй рэшты магутнасьці на гэтых заводах.

ПА ЯКАСНАЙ СТАЛІ

	Поўная магутнасьць
Дніпроўскі	600 тыс. тон
Электрасталь	120 » »
«Серп і молат»	100 » »
Златаўсьцінскі	200 » »
Верх.—Ісецкі	50 тыс. тон
«Красный Октябрь»	300 » »
Чалябінскі завод нержавеючай сталі (пуск і пуск)	25 » »

ПА ФЭРАСПЛАВАХ

Дніпроўскі	80 тыс. тон
Чалябінскі	40 » »
Заставоўскі (Грузія) (фэрамарганец)	50 » »

Трубы—адзін з самых вострадэфіцытных відаў металюргічнай вытворчасьці. Недахват труб тармозіць разьвіцьцё ладу важнейшых галін народнай гаспадаркі, асабліва нафта і каменнавугальнай. У гэтым годзе мы цярпелі вялізарнейшы голад па трубах. У 1932 годзе будуецца рад трубных заводаў. На двайных заводах стаіцца рад трубных агрэгатаў, якія ў значнай ступені павялічаць колькасьць труб.

Труб жалезных выпушчана: у 1930 годзе—263 тыс. тон; у 1931 годзе—292 тыс. тон; плян 1932 году—432 тыс. тон.

Поўная магутнасьць трубных заводаў, якія будуюцца і рэканструюцца, — 1.700 тыс. тон.

Магнітагорскі завод (трубны цэх)—470 тыс. тон; Нікапольскі—410 тыс. тон; Марыупальскі завод—265 тыс. тон (увод у пачатку 1933 году новага пільгернага стану на 100 тыс. тон); Таганрогскі—150 тыс. тон (увод у канцы 1932 году новага пільгернага стану на 100 тыс. тон); імя К. Лібкнэхта—127 тыс. тон (увод у сярэдзіне 1933 г. новага пільгернага стану на 30 тыс. тон); Перша-Уральскі завод — 95 тыс. тон.

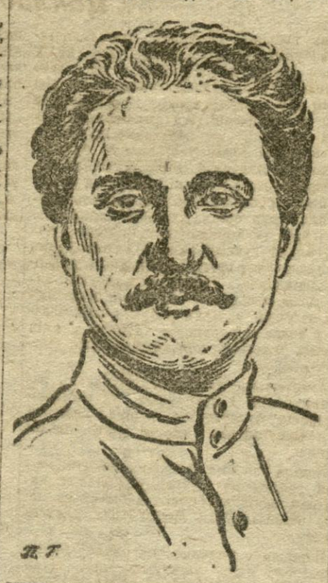

З іх у 1932 годзе павінны ўвайсьці: Таганрогскі завод (новы пільгерны стан)—100 тыс. тон, завод імя Лібкнэхта—скончэньне рэканструкцыі дзейных станаў, што дае пазьлічэньне магутнасьці на 15 тыс. тон. На заводах «Красная труба», Ленінградзкім і Маскоўскім, 3 печы для выробу якасных труб магутнасьцю ў 27 тыс. тон; 5 заводаў чыгуначнай труб (Расторгуеў, Ленінград, Бяжыцкі, Ахтырка, Магілеў) павінны ўвайсьці ў першым паўгодзьдзі 1932 году магутнасьцю—па 15 тыс. тон кожны,—ня 75 тыс. тон.

У той час, як мы ажыцьцяўляем вялікшую на сваёй прадпрыемасьці—праграму стварэньня ня сучаснай новай магутнай мэталюргіі,—у перадавых краінах капіталу крыкі адкінуў чорную мэталюргію на дзесяткі год назад.

У IX—ДОМНЫ ГАСНУЦЬ, У НАС—ЗАПАЛЬВАЮЦЦА

У ПАВШ з 307 нашых доменных печаў у канцы 1931 году, у кастрычніку было ўдзеньні 69, тады як у чэрвені 1929 году працавала 220 печаў.

У Германіі з 155 печаў працавала ў лістападзе 1931 году 47, тады як у чэрвені 1929 году працавалі 103 печы.

У Англіі з 400 печаў працавала ў лістападзе 1931 г. 70 печаў, тады як у кастрычніку 1929 году працавала 170 печаў.

Далёка не выкарыстоўваючы поўнай магутнасьці, нават у лепшым для іх перыяды, капіталісты тасьць над ударамі крызісу апошнія дзесяткі доменаў.

А мы—запальваем і будзем запальваць у 1932 годзе домну за домнай.

Вугаль

Другая карэнная задача, таварышы,—гэта вугаль. З гэй колькасьцю вугалю, якую мы зараз здабываем, мэталюргію не забясьпечым. Тое, што мэталюргічныя заводы маюць запасы на два-тры дні,—гэта курам на смех. Калі заўтра ня транспарце якая-небудзь замінка і ён не падазе сваячасова, домны павінны стаць.

Вугаль, які атрымліваецца сёньня мэталюргічным заводам, дрэннай якасьці—вельмі вялікі процант попелу. На якасьць вугалю зробе моцна ня ўплыў. Трэба палічыць і на колькасьць і на якасьць. Мы ў гэтым годзе павінны даць 90 млн. тон. Інакш апалаты голад ня будзе выйгнан. Для гэтага на існуючых капальнях нам трэба ісьці далей па лініі механізацыі.

У гэтым годзе мы даві 31,7 млн. тон вугалю механізаваным шляхам, або 57,1 проц. усёй здабычы. У 1932 годзе мы павінны даць 63 млн. тон—72 проц. усёй здабычы, у тым ліку на Данбасе —44,5 млн. тон, або 81 проц. У каменнавугальнай прамысловасьці ў 1932 годзе будзе працаваць звыш тысячы цяжкіх урубных машын, замест 880 у 1931 годзе. Лёгкіх урубавых машын будзе 342, замест 260 у 1931 г. Адбойных малаткоў—4.073, замест 2.900 у 1931 годзе.

У галіне механізацыі мы, абсумаваўшы, маем зараз посьпех. Гэты посьпех трэба разьвіць далей. Нядаўна мне перадавалі, што груша інжынэраў, тэхнікаў дала машыну так званы «рудны нос», які ў значнай ступені вырашае пытаньне механізацыі. Калі машына аказалася ўдачнай, калі гэта на самой справе прымае пыроскае распрацоўкаваньне, дык у адным Данбасе мы будзем мець магчымасьць вызваліць 24-30 тыс. рабочых. Гэта, абсумаваўшы, у значнай ступені пазьлічыць кутасьць працоўвыняньня.

Сухамлін. Хутка даво вугольны камбайн.

Капітальнае будаўніцтва. У каменнавугальную прамысловасьць у гэтым годзе мы ўкладзем 810 млн. руб. замест 627 млн. руб. у мінулым годзе і 330 млн. руб. 1930 г. У 1932 годзе будзе знаходзіцца ў будаўніцтве (разам з добудовай капальняў, увесьнымі ў 1931 г. у эксплёатацыю) 380 капальняў на поўную гадавую прадукцыйнасьць 240 млн. тон. З іх павінна быць здана ў 1932 годзе 69 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю у 38 млн. тон. Вось аб'ём капітальнага будаўніцтва і вытворчай праграмы па вугалі.

У гэтым годзе мы павінны рашуча заняцца разьвіцьцём т. зв. мясцовых раёнаў, мясцовага вугалю. Да гэтага часу Данбас спабжае і Ленінград, Вугаль Данбасу даходзіць нават да Берэзьні, каў, да Перэі. Гэта ня справа, гэта шкодніцтва, у будучым ня выйдзе. Па-першае, пры большым развіцьцё мэталюргіі на Украіне, там патрэбна будзе вялізарная колькасьць вугалю. Бо мы, стварэньнем другую мэталюргічную базу, зусім не забыў Украіну. Украінская мэталюргія разьвіваецца ў вялізарных размерах, а ўжо гаварыў аб рэканструкцыі заводаў Макеўскага, Варашыльоўскага, заводу імя Дзяржынскага, будуюцца новыя заводы Крывароскі (тэмп—Марыупальскі), Марыупальскі, Нікапольскі—трубны.

Іосіф. Днепрэўскі.

Арджанікідзэ. Днепрэўскі, Керчанскі завод. Вось колькі заводаў будуецца на Украіне. Гэта-ж патрабуе вялізарнай колькасьці вугалю, які касуецца. Але, спрачна гэтага і НКПС трэба дапамагчы. Нельга прадпадаць ніводнай магістралі, калі мы вугаль прычым з ад'ёмнаю працаю пашлем Саюзу ў дорыд, а потым самі крычым, што не хапае рухомага складу. І тэму, таварышы, пытаньне аб Пядмаскоўным басэйне, аб Варашылаўскім, аб Данецкім, аб таварыскім вугалі, аб бурым вугалі на Украіне, у Таркмэнскіх, у Казахстане, аб Пяншорскім вугалі, Сахалінскім вугалі —гэтыя пытаньні павінны быць пастаўлены з усёй рашучасьцю. Трэба рашуча націскаць на гэту справу, каб максымальна вызваліцца ад прыгонства гэта вугалю для Маскоўскага раёну. Вугаль пад Масквой, напрыклад, ісьць у вялізарнай колькасьці. Трэба ажыцьвіць яго. Калі нарэшце з мінулым годам, пазьлічэньне ісьць, але гэтага мала.

Адносна Баровічаў пад Ленінградам. Гэту справу трэба высьвятліць канкрэтна: калі аказацца, што мы тут маем патрэбную колькасьць запасаў вугалю, яго трэба распрацоўваць—гэта будзе вялікай палёгкай.

Дальбуталь. Да гэтага-ж часу мы робім штосьці незвычайнае. З Чарамхоўскага раёну восьм вугаль чорт ведае куды, каб абслужыць чыгунку аж да Ўладзівастоку. Прычым больш паловы гэтага вугалю зьедаецца паравозамі, якія вазуць яго. А ля самага Ўладзівастоку ў нас ісьць дасканалы вугаль, трэба здабываць яго ў большай колькасьці, чым мы здабываем сёньня.

Ройзэнман.—Так, так зразумела.

Арджанікідзэ. Асобна павінна быць пастаўлена пытаньне аб уральскім вугалі. На Урале мы маем вугаль, які касуецца. На Урале мы маем вялізныя пласты бурага вугалю, распрацоўку уральскага вугалю прыдасьцца моцна фарсаваць.

На Урале ўведзены ў эксплёатацыю ў 1931 годзе 4 капальні з гадавой прадукцыйнасьцю 240 тыс. тон. Будуецца 36 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 20 млн. тон. Закладваецца ў 1932 годзе 5 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 1.600 тыс. тон. Урал вугаль у 1931 годзе даў каля 2.600 тыс. тон, у 1932 годзе праграма 5.900 тыс. тон. Ну, вядзеючна, мы павінны будзем пазьлічыць гэту праграму ім і пазьлічыць значна.

Гогас з месца.—Мала Ураду далі.

Арджанікідзэ.—Відаць, пралічыліся. У гэтым годзе ў мясцовых вугольных раёнах мы ўкладзем вялікія сродкі. У Маскавугаль укладваецца ў гэтым годзе 56 млн. руб. замест 44 млн. руб. мінулага году, у Дальвугаль укладваецца 26 млн. руб. замест 15 млн. р.

У Падмаскоўным раёне ў 1931 годзе мы ўвялі 16 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 4 млн. тон; будуецца 36 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 9.600 тыс. тон; закладваецца ў 1932 годзе 14 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 4.700 тыс. тон. Маскавугаль у 1932 годзе павінен даць 5,7 млн. тон супроць 2.340 тыс. тон 1931 г. Работа гэта ня лёгкая. Каб павялічыць у 2 з пал. раза здабычу вугалю за год, трэба моцна папрацаваць.

Іосіф Ст.—Ды лепш на вугаль.

Арджанікідзэ.—Асабліва значэньне, таварышы, мае для нас Кузьнецкі басэйн: Магнітагорск, Кузьнецкі завод, будуецца Тайльскі завод—усе яны базуюцца на Кузьнецкім вугалі. Тут мы ў 1931 годзе ўвялі ў эксплёатацыю 44 капальні з гадавой прадукцыйнасьцю 6,3 млн. тон. Будуецца 49 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 45,2 млн. тон, павінна быць здана ў эксплёатацыю ў 1932 годзе 13 капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю 7 млн. тон. Закладваецца ў 1932 годзе 5 новых капальняў з гадавой прадукцыйнасьцю у 16 млн. тон. У 1932 годзе Кузбас павінен даць 10 з пал. млн. тон вугалю, і пры побыльшэньні гэтай праграмы могуць выкапаць; калі больш-менш будуць хлопаць вушамі, спасьлядаць на тое, што таго не хапае, гэтага не хапае і будуць адзін на аднаго валіць, тады праграму мы ня выканаем. А праграму можна і трэба выканаць. Калі партыя разам з усёй рабочай прамысловасьці разгорвае вялізарную барацьбу за гэту праграму, мы гэту праграму выканаем і вольмы гаворыце месца ў сусьветай мэталюргіі.

Выкананьне праграмы 1932 году за- ...

Машынабудаўніцтва

Пытаньне разьвіцьця савецкага машынабудаўніцтва—ёсьць пытаньне ўмацаваньня абароназдольнасьці савецкай дзяржавы.

Разьвіцьцё хімічнай прамысловасьці, мэталюргіі, нафтавой прамысловасьці, транспарту, электрыфікацыі, механізацыя сельскай гаспадаркі, механізацыя будаўніцтва, лесазагатовак, абслугоўваньне запатрабаваньняў шырокіх народных мас, перапаўненьне ўсяго нашага ўкладу—залежаць ад далейшага фарсаванага разьвіцьця савецкага машынабудаўніцтва.

Мы маем посьпехі, але нам патрэбен далейшы гігантскі рост машынабудаўніцтва.

Канкрэтна, для 1932 г. перад нашым машынабудаўніцтвам стаяць наступнымі задачы:

Забясьпечыць мэталюргічным заводы, што будуюцца, абсталяваньнем, для чаго паставіць на вытворчасьць пазьлічэньне вытворчасьці, рудничных крантаў, пад'ёмнікі Оттыса для доменных печаў, каўшы, цяжкія мартэнаўскія краны, планшы, гасгольдэры, дзьмутэратары, пракатныя станы, спэцыяльнае металюргічнае электраабсталяваньне, вагоны, якія самі разгружаюцца, вагоны вагі, танка-паравозы і вымятальныя прылады і запасныя часткі да ўсяго гэтага абсталяваньня.

Фарсаваць скончэньне будаўніцтва Краматорскага і Уральскага заводаў цяжкага машынабудаўніцтва, якія забясьпечваюць нам пры разгорнутым іх вытворчасьці на поўную магутнасьць па Урамашбудзе выпуск 120 тыс. тон гатовай прадукцыі, у тым ліку:

Доменных печаў	4-6 каапы.
Мартэнаўскіх	20
Пракатных станаў	12
У тым ліку блюмінгаў	—2
Газагенэратараў	50
Абсталяваньне для калёров. мэталюргіі	6 тыс. тон
Абсталяваньне горнай прамысловасьці	17 » »
Кавальскія прэсы	5 » »
Запасныя часткі	2 » »
Буйных паковак (барабанаў, ротараў) каля	20 » »

На Краммашбудзе выпуск 150 тыс. тон гадавой прадукцыі, у тым ліку:

Доменных печаў	6 каапы.
Мартэнаўскіх печаў	30 каапы.
Газагенэратараў	150 »
Пракатных станаў	16 »
Блюмінгаў	3 »
Вальцы-таварн, варштатаў	16 »
Магутных пад'ёмнікаў	30 »
Кокса-выгрузкавых машынаў	20 »
Газапаветрадувак	16 »
Цельнакаваных барабанаў і ротараў	24 т. тон.

Такім чынам, гэтыя два машынабудаўнічыя гіганты—Уральскі і Краматорскі—падуць нам магчымасьць усю праз 1-1 з пал. гады толькі на адной чорнай мэталюргіі штогод забясьпечваць абсталяваньнем два такіх заводы, як Магнітагорскі, не таварачы ўжо аб вялікай масе абсталяваньня для горнай прамысловасьці, каляровай мэталюргіі і буйных паковак для магутнага флота—і турбабудаўніцтва. Часткова гэтыя заводы пачнуць даваць прадукцыю ўжо ў 1932 годзе.

Па сваёй магутнасьці і тэхнічна праблемам абсталяваньні гэтыя заводы на маюць роўных у сьвеце. Такім чынам у галіне СССР ня толькі даганяе, але і перагоняе ў тэхнічных адносінах перадавыя капіталістычныя краіны.

Забясьпечыць камбінаваную прамысловасьць неабходным абсталяваньнем, для чаго фарсаваць будаўніцтва Сібірскага заводу горнага абсталяваньня і скончэньне заводаў на Украіне і Урале, якія рэканструюцца.

Выкананьне на што-б там ні стала праграму паравоза-вагона-будаўніцтва і заканчэньне ў 1932 г. будаўніцтва Луганскага паравозабудаўнічага і разгарнуць будаўніцтва Н.-Тагільскага вагоннага заводу. Ірмогуцінь у гэтым-жа годзе да набудовы 2-х паравозабудаўнічых і яшчэ адного вагонабудаўнічага заводу.

Пастаўіць выраб у шырокім маштабе абсталяваньня і машын для хімічных заводаў (Уралхіммашбуд).

Закончыць будаўніцтвам Чалябінскі трактарны і ўвесьці яго ў эксплёатацыю ў канцы 1932 году.

Разьвіцьцё электратэхнічнай прамысловасьці, разьвіцьцё гідатурбабудаўніцтва вызьлівецца асновай для грандыёзнага размаху электрыфікацыі нашай народнай гаспадаркі. У гэтым годзе мы павінны ўвесьці пабудаваць вялікі кілёват новай магутнасьці на электрычных станцыях Саюзу.

Вы ўжо ведаеце з тэзісаў аб другой пяцігодцы, што да канца наступнай пяцігодкі ў 1937 годзе мы павінны даць краіне 100 млрд. кілёват-гадзін электрычнай энэргіі.

Для забясьпечэньня абсталяваньнем і машынамі гэтага пяцігадзьнага размаху электрыфікацыі народнай гаспадаркі неабходна ўсямерна фарсаваць будаўніцтва і галіне энергетычнага машынабудаўніцтва. Для гэтага неабходна:

Пусьціць у першым паўгодзьдзі 1932 г. Харкаўскі турбінны завод магутнасьцю 1,5 млн. кат.

У гэтым-жа годзе прыступіць да будаўніцтва вялікага электрамашынабудаўнічага камбінату на Ўсходзе.

Рэканструяваць у 1932 г. Таганрогскі кацельны завод. Яго галавая прадукцыя складае ў 1935 г. 400 т. кв. метраў. Усяго-ж прыкрыта «Кацільнаўбудам» па каталогу у 1932 г. складае 326 т. кв. метраў.

Прыступіць да будаўніцтва кацельнага заводу ва Уфе з пускам у 1934 г. з гадавой прадукцыйнасьцю ў 700 тыс. кв. метраў.

Пабудаваць у Таганрогу новы малучны цэх (з уводам у 1933 годзе) па выробе зварных барабанаў для каталёў на ціск да 40 атмасфэр.

Скончыць пабудову новай гідратурбінай майстэрні на Ленінградзкім металічным заводзе на гадавы выраб 500 тыс. к. с. гідратурбін.

Далейшае разгорнутьцё нафтавай прамысловасьці ўпіраецца ў абсталяваньне: трубы, помпы, сьвідравальныя варштаты, пабудову вялікай колькасьці крэкінгаў, трубчатак і г. д.

Пытаньне аб выробе нафтавага абсталяваньня павінна быць пастаўлена з усёй рашучасьцю. У 1932 годзе павінна быць выпушчана пэўная колькасьць заводаў, якія поўнасьцю забясьпечваюць здабываньне нафтавай прамысловасьці абсталяваньнем. Вырашэньне гэтага пытаньня немыга адкладваць ні на адзін дзень.

Тое-ж самае з пастаноўкай выробу абсталяваньня для каларовай мэталюргіі і разгорнутьцё рэчнага і марскога суднабудаўніцтва. Усе яны ведаеце, якія вялізарныя сродкі мы трацім на фрахт. Я ўжо гаварыў, што Волга і Каспійскі нафтаналіўны флёт ня справяўся з вывазам нафты з Баку і Грознага. У гэтым годзе мы прыступаем да набудовы двух новых вялікіх суднабудаўнічых заводаў: адзін—на Украіне, другога—на Дальнім Усходзе.

Адзначаючы павінны быць рэнтэрскі сманавай прамысловасьці і для кажнай гаспадаркі. Вялікае разьвіцьцё вулічнай гаспадаркі. Вялікае зарна разгортваецца у гэтым, трэбуе вялікай колькасьці машын і гатовых машынаў пакінуць даць іх.

Трэба заблыцьчыць 1к. ...

Электрыфікацыя

Ня гледзячы на ўвод у 1931 годзе новых электрастанцый устаноўленая магутнасьці ў 1 млн. кат., ня гледзячы на гэта, мы адчуваем недахват электраэнэргіі за многіх раёнах, у асабліва вясьці на Урале, і гэта, ня гледзячы на тое, што у 1931 годзе мы павялічылі магутнасьць электрастанцый на Урале ў 6 раз. У бягучым годзе мы павінны ўвесьці 1,5 млн. кат. Гэта якраз столькі-ж, колькі мерка...

Апрача таго, уводзіцца рад буйных станцый, якія абслугоўваць важнейшыя гаспадарчыя раёны:

Дуброўка — 100 тыс. кат.
Чалябінская — 48 тыс. кат.
Кізэльская — 48 тыс. кат.
Капырская — 50 тыс. кат.
Нігрэс — 48 тыс. кат.
Шатурская — 44 тыс. кат.
Шаліцінская — 24 тыс. кат.
Бакінская — 48 тыс. кат.

Плян 1932 году намячае вялікае разьвіцьцё будаўніцтва гідрастанцый і цэнтраэлектрацэнтраляй.

Гідрастанцый у 1932 годзе ўвойдзе 500 тыс. (разам з Дніпроўскай станцыяй) і разам са старымі будзем мець 620 тыс. кат. магутнасьці гідрастанцый.

Пачынаем рад новых буйных гідрастанцый: на Волзе даўже гідрастанцый у Ленінградзкай вобласьці; Чырых, Хамская, Азгідрацэнтраль, Кэтсы-Гомішь, будуюцца: Вакансная, Гівель-Дон і інш.

Цэнтрафікацыя. У 1931 годзе ўведзена 110 тыс. кат., у 1932 годзе намячаецца каля 800 тыс. кат. цэнтрафікацыйных магутнасьці.

Дось вам, таварышы, праграма 1932 г. па электрыфікацыі.

Побач з гэтым нам трэба зняць ...

Каляровая мэталюргія

Паводле пляну 1932 году мы павінны даць 90 тыс. тон медзі. Гэтага мала. Але больш мы ў гэтым годзе даць ня ў стане і пры поўным выкананьні гэтай праграмы мы прымушаны будзем увозіць каляровыя мэталі з-за мяжы.

З агульнага выробу 90 тыс. тон у 1932 г.—75 тыс. тон медзі з руды.

72 проц. усёй рудной медзі павінна быць атрымана ў 1932 годзе з адпоўтравальных печаў (тэхнічна больш перадавых) супроць 13 проц. у 1931 годзе.

16,6 тыс. тон (22 проц. усёй праграмы па рудной медзі) павінна быць выраблена ў 1932 годзе Чырвонауральскім медзіплавільным камбінатам. На працягу 1932 году гэты камбінат павінен быць скончан на поўную магутнасьць 20 тыс. тон.

Па выробе электралітнай медзі ў 1932 годзе павінен быць пушчан Пышмінскі электралітны завод на магутнасьць 50 тыс. тон медзі, г. зн. больш за ўсю тую магутнасьць, якая ісьць зараз.

Разгортваецца будаўніцтва Прыбайхасцкага камбінату на поўную магутнасьць 175 тыс. тон медзі і Сярэдняўральскага — на 50 тыс. тон медзі.

Упяршыню у гэтым годзе мы ўводзім у эксплёатацыю новыя алюміневыя заводы. У 1932 г. уваходзіць у строй Ленінградзкі завод магутнасьцю ў 6 тыс. тон і Дніпроўскі — 20 тыс. тон. Для таго, каб поўнасьцю ацаніць, што азначае ўвод гэтых першых двух заводаў ...

Хэмія

На працягу 1932 году мы ўводзім у дзеяньне рад буйных прадпрыемстваў па хэміі. Па серкавай кіслаце магутнасьць павялічваецца з 675 тыс. у студзені 1932 году да 1.350 тыс. у студзені 1933 году. Такім чынам, магутнасьць па серкавай кіслаце падвойваецца ў результаце ўводу ў гэтым годзе ряду новых прадпрыемстваў. Па фасфатных угнаеньнях магутнасьць павялічваецца з 1.180 тыс. тон у студзені 1932 году да 1.860 тыс. тон у студзені 1933 году. Уводам Беразьнікоўскага, Вобрыцкага камбінатаў у 1932 годзе мы стварэем новую магутную галіну хэмічнай прамысловасьці — азотную прамысловасьць.

Цэнтральная задача ўсёй хэмічнай прамысловасьці — аўладаньне тэхналёгічнымі працэсамі ў маштабе буйных прамысловых прадпрыемстваў. Вялізарнае разгортваньне хэмічнай прамысловасьці мы будзем мець, відавочна, у другой пяцігодцы. У першай пяцігодцы мы ў гэтай галіне адстаем значна.

Упяршыню, таварышы, у нашай ...

Задачы капітальнага будаўніцтва

Вялізарны аб'ём капітальнага будаўніцтва, які адзначаецца па ўсёй прамысловасьці амаль у 12 млрд і па цяжкай прамысловасьці ў 9.200 млн., патрабуе вялізарнейшых намаганьняў з нашага боку. Мы, таварышы, асвоілі ў гэтым годзе каля 7 млрд., мы ўвялі новых прадпрыемстваў на 3,5 млрд. Гэта ўсё так. Але калі падлічыць як сьлед, у колькі-ж нам абыходзіцца будаўніцтва, дык трэба проста сказаць, што абыходзіцца дарэнней, чым трэба. Правільна адно: мы навучыліся будаваць, кароткі заводаў мы ўводзім проста майстэрскі. Тэмпы здавальняючыя, але будуем дорага.

У бягучым годзе па гэты бок справы павінна быць вывернута асноўная ўвага.

Для пасьпяховага выкананьня пляну капітальнага будаўніцтва 1932 г. ...

Першае — канцэнтрацыя матар'яльных, фінансавых і людзкіх сродкаў на важнейшых аб'ектах будаўніцтва, якія могуць быць уведзены ў эксплёатацыю ў гэтым годзе. Думаць, што можна ўсё цягнуць аднолькавай кучкасьцю. — гэта няверна. Але ці значыць гэта, што, кідаючы палітыку канцэнтрацыі на важнейшых аб'ектах з максымальным увагам у бягучым-жа годзе гэтых новых прадпрыемстваў, хоць у якой-небудзь ступені аслабляецца тэмп усяго нашага будаўніцтва? Відома, не. Надварот, канцэнтрацыяй на важнейшых аб'ектах забясьпечваецца сапраўдны тэмп разгортваньня і хутчэйшага скарачэньня будаўніцтва.

(Канец дакладу гл. на 3 старонцы).

*) Працяг. Пачатак гл. «Зьвязду» № 30

XVII канфэрэнцыя УсеКП(б)

ВЫНІКІ РАЗЬВІЦЬЦЯ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ ЗА 1931 ГОД І ЗАДАЧЫ 1932 ГОДУ

ДАКЛАД тав. АРДЖАНІКІДЗЭ

(КАНЕЦ)

Другое. Перш чым прыступіць да буйнейшых асноўных цяпер, неабходна дакладна падрыхтаваць план разгортвання будаўніцтва. Мы, прыступаючы да будаўніцтва новых заводаў, адразу-ж начынаем клапаціцца аб падрыхтоўцы кадраў для вытворчасці на гэтым будучым заводзе, падрыхтоўцы баз снабжэння сумежных вытворчасцей і г. д. Гэта абсалютна правільна, гэта дае свае добрыя вынікі. Такая-ж напружаная падрыхтоўка яшчэ больш-неабходна для правільнага і рацыянальнага размяшчэння самога будаўніцтва. Бывае так, што мы пакабудаваем, а потым

Т. т. Варашылаў і Арджанікідзэ ідуць на канфэрэнцыю.

выявіцца, што пабудаваці не на тым месцы — прыходзіцца зносіць. Мець сур'ёзна распрацаваны тэхнічны план размяшчэння будоўлі, г. зн. будаваць значна таней і з меншымі памылкамі.

Асобная ўвага павінна быць аддана выбару пляцоўкі, даследаванню грунту, наяўнасці неабходнай колькасці вады і г. д. Пабудова дапаможных прадпрыемстваў — адна з важнейшых задач бесперабойнага размяшчэння будаўніцтва.

Трэцяе. **Шырокае ўкараненьне мясцовых будматар'ялаў** і развіцьцё іх у раёнах самога будаўніцтва. Трэба лічыць недапушчальнай агідпасцю, калі будаўнічыя матар'ялы, якія можна вырабляць на месцы, цягнем за сотні і тысячы кілёметраў. Мясцовыя арганізацыі павінны прыняць самы энэргічны ўдзел у разгортванні выробку мясцовых будматар'ялаў.

Чацвертае. Рашуча працягваць замену жалеза дрэвам. Мы ўжо маем надзвычай добрыя прыклады такой замены: Харкаўскі трактарны завод, АМО і многія іншыя.

Пятае. Стандартнаму і зборнаму будаўніцтву, якое апраўдала сябе на поўначы, павінна быць дана шырокае распаўсюджаньне, асабліва гэта павінна быць дастасавана ў галіне жылбудаўніцтва.

Шостае. **Механізацыя будаўнічых работ** і поўнае выкарыстаньне наяўных будаўнічых мэханізмаў. Мы шмат гаворым аб будмэханізмах, а выкарыстоўваем іх вельмі нізка—ня больш 40-50 проц. Трэба ня толькі патрабаваць мэханізмы, але трэба навучыцца іх выкарыстоўваць. Апошняе, на чым я хачу спыніцца ў двух словах,—гэта **сэзоннасьць**. Да гэтага часу цьвёрда ўкаранілася мысль, што будаваць можна толькі вясной, улетку і першыя паўтара месяца восені. Гэта павінна быць адкінута з усёй рашучасьцю, гэта ва многіх мясцох ужо практычна адкінута: Магнітная і Кузьнецк будуюцца круглы год, які тады сэзон захоўваць сэзоннасьць для пэўнёвых і цэнтральных раёнаў нашага Саюзу! Сэзоннасьць павінна быць здана ў архіў раз і назаўсёды. Адпаведна гэтаму павінен распрацоўвацца план фінансавання і снабжэння.

Два словы аб **укараненьні мясцовых матар'ялаў** — гэта, плюс спажываецца самымі дарагімі матар'ялямі. Мясцовыя органы, надаючы ўвагу ціць свае фінансы, павышаюць цэны на гэтыя матар'ялы недапушчальна высока—на 150-200 проц. Самы дарагі будаўнічы матар'ял — гэта, аказваецца, граві і пясок.

Рэйзэман. Грошай не шкадуюць. Што яму такое — сыпаць грошы.

Арджанікідзэ. Яшчэ вялікая настойлівасьць у гэтым годзе павінна быць праўлена ў падрыхтоўцы да пуску прадпрыемстваў. Тое, што мы пачынаем падрыхтоўваць задоўга да сканчэння будаўніцтва, гэта дасьць свае вынікі. У нас у 1931 годзе ўжо ня было таго, што завод гатоў да пуску, а рабочых няма, інжынэрна-тэхнічных сіл няма, нічога не падрыхтавана. Трэба будзе яшчэ лепш гэту справу паставіць. Мы ў канцы году пусьцім Чалябінскі трактарны завод. Заводу патрэбна будзе вялізарная колькасьць якасных сталяй, вялізарная колькасьць матэрыялаў і ўсялякіх іншых матар'ялаў. Калі зараз не заняцца ўсімі пытаньнямі, потым будзе позна. Для пуску заводу патрэбен будзе высокакваліфікаваны тэхнічны пэрсанал, трэба падрыхтаваць рабочыя кадры. Трэба прыступіць да асваеньня заводу сьледам за мантажом, не чакаючы ніякіх урачыстых пускаў. Аб усім гэтым трэба клапаціцца зараз-жа.

Аб эканоміі матар'ялаў

Цякальці слоў аб рэжыме эканоміі і якасьці прадукцыі. Гэтыя пытаньні за апошні час неяк зьнікі з нашага штодзённага лексыкону, а гэта напразільна. 1932 год павінен быць годам вялікіх якасных дасягненьняў, рашучай мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў і жорсткай эканоміі расходаваньня матар'ялаў.

Пад прыкрыцьцём самага брыдкага выразу «некамплектнасьць» у нас адбываецца вялізарнае скаканьне нявыкарыстаных матар'ялаў і замест таго, каб падумаць аб тым, як эканомныць наяўнасьць гэтых матар'ялаў, якія ня могуць быць выкарыстаны на даным прадпрыемстве, перадаць іх другім, але ў гэтых-жа матар'ялах адчуваецца вялікі недахват, — яны ляжаць мёртвым грузам. Трэба рашуча пакончыць з гэтым.

Пераходзячыя рэшткі ў крамысловасьці з месяца ў месяц расту́ць і да канца году яны павялічыліся да вельмі вялікіх памераў. Зразумела справа, такая вялізарная гаспадарка, як наша прамысловасьць, ня можа ня мець пераходзячых рэшткаў, але іх трэба скараціць да мінімуму. Асобна аб эканоміі матэрыялу. Вяду такі прыклад: 4 паравозабудаўнічыя заводы будуюць адзін і тэй жа сорт «Э» паравозы. Здавалася-б, на ўсіх гэтых чатырох заводах мэтал павінен ісьці ў аднолькавай колькасьці на выраб аднаго паравоза. На самой справе гэта ня так. Харкаўскі завод тратіць 117 тон, Каломенскі—125 тон, Бранскі — 127 тон, Луганскі—130. У чым-жа справа? Нарэшце адзін і тойжа. Мэтал адзін і той-жа; чысьта вага паравоза на ўсіх заводах—96,5 тон, а адкуды-ж на адным заводзе 25 тон, у другога — 28,5 тон, у трэцяга—30. Адказ просты: на адным заводзе працуюць лепш, чым на другім. На адным заводзе клапоцяцца аб эканоміі мэталю, а на другім па асабліва аб гэтым турбуюцца. На адзінку выробку мы трацім значна больш мэталю, чым у якой хочаце краіне. І гэта ў той час, калі мы адчуваем вострый недахват мэталю. Нават пры самай элемэнтарнай рацыяналізацыі мы тут атрымаем значную эканомію мэталю.

Мы маем і добрыя прыклады: матор трохфазнага току старога тыпу «Д» заменен тыпам «Г», роўным па магутнасьці, але ў рэзультаце ўжываньня рацыяналізацыі расход чыгуну зьнізіўся з 246 да 97 кгр. Расход каляровых мэталяў зьнізіўся з 62 кгр. да 32 і дынамнага жалеза—з 133 да 74 кгр. Вось рэзультаты ўдумлівых адносін да справы, эканомнага расходаваньня нашых сродкаў.

Касіёр: З таго-ж самага жалеза два маторы робяць.

Арджанікідзэ: Так, з таго-ж самага жалеза два маторы тэй-жа магутнасьці. Такіх прыкладаў можна было-б прывесьці яшчэ. Мне прыносілі пакоўку для авіяматора, атрыманую з заводу «Электрасталь». Пасьля абточкі вага гэтай пакоўкі зьмяншаецца ў 2 разы. Зноў такі лішняя трата мэталю і лішняя трата энэргіі на абточку. А гэта-ж можна зьніччыць, што дасьць вялікую эканомію мэталю і зьберажэ рабочую сілу, якая марна распрачаецца.

Асабліва павінна быць зьвернута ўвага на аўтагенную і электразварку. Гэта дае эканомію 20-30 проц. мэталю і вельмі паскарае работу. Мы маем і тут посьпехі, але іх трэба ўсямерна разьвіваць. Колькасьць электразварачных апаратаў у 1930 годзе была 2 тыс. штук, у 1931 годзе—4,5 тыс. штук, а ў 1932 г. павінны выпусьціць 8 тыс. штук. Зварку ў нас пачынаюць прыстасоўваць даволі энэргічна.

Пытаньні эканоміі матар'ялаў, асабліва мэталю, пытаньні якасьці прадукцыі — павінны быць вымяральнікамі работы кожнага прадпрыемства.

Паляпшэньне арганізацыі вытворчасьці, як важнейшая ўмова выкананьня пляну

Выкананьне пляну вытворчасьці і капітальнага будаўніцтва 1932 г. патрабуе выразнай арганізацыі працы і вытворчасьці. Зьнішчэньне абезьлічкі і правільная расстаноўка людзей — адно з важнейшых мерапрыемстваў па павышэньні прадукцыйнасьці працы і знарчэньня аўладаньні вытворчасьцю на прадпрыемстве. Без таго, каб ня кожнага варштату, ня кожнай машыны, ня кожнага апарату стаяў адказны за іх работу і за іх спраўнасьць рабочы,—работа ня можа ісьці з посьпехам. Работа ня можа ісьці і ў посьпехам. Гэта ня цяпер усім ясна. Трэба хутчэй зьніччыць абезьлічку там, дзе яна яшчэ захавалася.

Я ўжо гаварыў аб тым, як яна ў нас з арганізацыяй працы. Гэта сарома дасьць узрэла на вельмі худзенькія плечы ТИВ. Зразумела, што ТИВ адно з гэтай задачай ня справіцца. Гэта справа дырэктара прадпрыемства, тэхнічнага дырэктара, начальніка цэху, майстра. Яны павінны шчыльна замацаць арганізацыяй працы, а не вальдзець не ТИВ. Ніхто так добра ня можа ведаць, як ідзе работа на прадпрыемстве, як майстар, начальник цэху, тэхнічны дырэктар і дырэктар, а калі яны гэтага ня ведаюць, значыць яны дрэнныя кіраўнікі. Начальніку цэху і майстру павінна быць дана права рэгуляваньня заработнага ў межах фонду заработкі яго цэху.

Цікон. Майстру ня дзелі праў, каб ён мог мяняць расцэнкі.

Арджанікідзэ. Але гэтыя праны ў нашых-жа руках. Давай дадо. Ты Наркамцарцэ, я стаю на чале прыкладна прамысловасьці. ЦК ня з вамі згодны не пагадзіцца, калі мы вам прадаўжаем працу на заводзе. Мы ведаем часта ходзім навокам і калі яшчэ, бачым, што справа паставлена дрэнна, прымушаем яе ісьці лепш, але пагадзіць яе сваячасова—гэтага мы вам ня ўмеем. Гэта я не на тваім адрасе так. Цікон.

Ці ў такім разе не пропісаць, каб ня кожнага, хто ня ведаў работу заводу, якія дзейнічаюць, вялікаму будаўніцтву, трэба ні на хвіліну не выпускаць з-над увагі работу заводаў, якія дзейнічаюць. Забесьпячэньне і бесьперабойная работа заводаў, якія дзейнічаюць, выкананьне імі вытворчага пляну зьяўляюцца абавязковай умовай пасьпяховага выкананьня пляну капітальнага будаўніцтва. Вязумоўна, трэба лічыць грубейшай памылкай, калі вытворчасьці не аддаецца належнай увагі. Клопаты аб пабудове гігантаў, вядома, будуць у цэнтры ўвагі, але хто думае, што гігантыі можна будаваць без разгортваньня вытворчасьці на заводах, якія дзейнічаюць,—той глыбока памыляецца. Работа заводаў, што дзейнічаюць, дае матар'яльныя рэсурсы, неабходныя для пабудовы гігантаў.

Канкрэтнае кіраўніцтва, даведзанае да прадпрыемства, цэху, агрэгату, і праверка выкананьня павінны стаць нічэ энэргіяй, ня з меншай цягай. Выканаць гэту праграму мы можам толькі ў тым выпадку, калі, зазначаючы энтузіязм рабочай клясы ў нашай краіне, пад кіраўніцтвам нашага ЦК, разгорнем гэту барацьбу з сёнешняга-ж дня, не адкладваючы ні на мінуту выкананьне праграмы гэтага году па прамысловасьці. А гэта значыць ня толькі выкананьне пяцігодкі за чатыры гады, але і перавыкананьне яе, што ў сваю чаргу расьпічае дарогу для разгорнутага руху наперад у другой пяцігодцы.

Няма ніякага сумненьня, ня гледзячы на ўсе труднасьці, посьпехі 1932 году будуць непараўнальна вышэйшыя, чым у 1931 годзе. Як-бы там ні было, нават па чорнай мэталюргіі работа 1931 году ня пройдзе марна для 1932 году. Калі мы з вялікай трудносьцю змаглі ўвесьці ў 1931 г. толькі 4 печы, дык ужо ў першым паўгодзьдзі 1932 году ўвойдуць, прынамсі, у дзейнасьць ня менш 10 печаў, у тым ліку такія печы, як печы Магнітнай і Кузьнецку. Калі ў 1931 годзе мы з вялікай трудносьцю, разам з усёй партыяй напулі вугаль і дацягнулі да сёнешняга дня па Данбасе да 144.000 тон, а па ўсёй краіне—да 200 тыс. тон, дык няма ніякіх падстаў для таго, каб не дацягнуць яго да 250-270 тыс. тон штодзённай здабычы і выкананьне праграмы гэтага году.

Таварышы! Наша партыя, пад непасрэдным кіраўніцтвам Уладзімера Ільліча, атрымала ў Кастрычніцкія дні перамогу сусьветна - гістарычнага значэньня і абаранела заваеваньні Кастрычніка ў самай жорсткай грамадзянскай вайне з белагвардзейцамі і сусьветным імпэрыялізмам. Наша партыя, якая засталася вернай заветам Ільліча, разгарнула контрэвалюцыйны працэсы і прарых апарэпісгаў і дабілася вялізарных посьпехаў у сацыялістычным будаўніцтве, пад кіраўніцтвам ЦК і тав. Сталіна, — наша партыя, як і ў папярэдзія гады, павядзе рабочую клясу нашага Саюзу да новай перамогі—да выкананьня пляну 1932 году і гэтым самым да завяршэньня першай пяцігодкі за чатыры гады. (Працяжныя апладысмэнты).

Дэлегаты варачаюцца з канфэрэнцыі

Дзеньнік XVII партканфэрэнцыі 4 лютага 1932 г.

Усё раніцнае насяджаньне пад старшынствам тав. Калініна было прысьвечана працягу спрэчак па дакладах т. т. **Молатава і Куйбышава.**

Выступілі: т. т. **Гольцман** (ВОГВФ), **Рабаў** (ЦК будаўнікоў), **Мірзаян** (Урал), **Іваноў** (Ленінград), **Галадзед** (Наркамат цяж. прам.), **Галадзед** (ВОСР), **Птуха** (Нізкая Волга), **Менжынскі** (Дзержынскі СССР), **Жданаў** (Ніж ні край), **Калашнікаў** (НКПЗ), **Крынічаль** (Усходняя Сібір), **Ровіё** (Карэлія) і **Хітараў** (Кузьнецкбуд).

Выступленьні гэтых таварышоў скончыліся спрэчкі па дакладах т. т. Молатава і Куйбышава аб дырэктывах па складаньні другога пяцігадовага пляну народнай гаспадаркі СССР.

Па вячэрнім насяджэньні з кароткім заключным словам выступіў Молатаў, спатканы бурнымі апладысмэнтамі.

Канфэрэнцыя аднагалосна зацьвердзіла дырэктывы па складаньні другога пяцігадовага пляну СССР. Потым Пятакоў агалосіў прынятыя камісіямі пастановы і дадаткі да тэзісаў дакладу Арджанікідзэ аб вынніках разьвіцьця прамысловасьці за 1931 г. і задачах 1932 г. **Канфэрэнцыя аднагалосна прыняла тэзісы разам з прынятымі камісіямі пастановамі і дадаткамі.** На гэтым канфэрэнцыя скончыла сваю работу.

Другі дзень генэральнай праверкі

Абавязак кожнага раёну—

АРГАНІЗАВАЦЬ ПРАВЕРКУ І САМАПРАВЕРКУ ПАДРЫХТОЎКІ ДА СЯЎЬБЫ

Ільнаводчыя калгасы Лёзьняншчыны ўдарна рыхтуюцца да весны

ЛЁЗНА. (Ад нашага спэцкора).

Добрая падрыхтоўка да веснавой пасеўнай кампаніі выратае посьпех сяўбы і сваячасьнае яе ў найбольш кароткі тэрмін. Ад гэтага ў значнай мэры залежыць ураджайнасьць.

Вопыт падрыхтоўкі да пасеўнай у мінулым годзе 16 ільнаводчых калгасаў Кальшанскага сельсавету павучальны. Яго трэба ўлічыць у гэтым годзе.

Добра праведзены падрыхтоўку да сяўбы, калгасы Кальшанскага сельсавету 5-га мая пачалі ворыва, 15-га мая пачалі сяўбу і 9 чэрвеня поўнасьцю яе скончылі, г. зн. за 25 дзён. Рэшта сяўба забясьпечыла посьпех уборачнай кампаніі і сваячасовую рэалізацыю таварнай прадукцыі. Аб тым, якіх высокіх якасных паказьнікаў па ільнавалакне дабіліся калгасы Кальшанскага сельсавету, «Зьвязда» пісала ўжо.

Трэба адзначыць тыя мерапрыемствы, якія праводзяцца ў гэтым годзе на падставе вопыту мінулай кампаніі.

Не чакаючы пачатку сяўбы з раёну, парт'ячэйка і сельсавет разгарнулі масава-палітычную работу па падрыхтоўцы да сяўбы. Планы абгавораны на партыйна-камсамольскіх сходах. Падрабязна дэталізаваны на прызьцьбуме сельсавету і зацьвярджаны на пашыраным пленуме сельсавету.

Дакладзеньне пляну да пазасобных калгасаў і адназасобных вёсак праходзіць пры палярэнім шырокім абгаварэньні іх на другіх бедноты, на сходах моладзі, жанчын і вытворчых парадах. Пасьля гэтага ўжо ставяцца на абгаварэньне агульнага сходу вёскі, ці калгасу. Выпадкаў адмаўленьня ад прыняцьця пляну няма.

У выніку шырокай масавай работы планы па засеве ільну прымаюцца, і тэхкультуры ў Кальшанскім сельсавеце ў 1932 годзе складуць каля 33 проц. яравога кліну.

У сельсавеце зараз шырока разгарнулася ачыстка насеньня. Некаторыя калгасы яе ўжо скончылі, некаторыя канчаюць. У большасьці работа ідзе ў ходзе зьмены. Абозы перасоўваюцца па каляндарным плане сельсавету. «Наводкага цэнтнера неачышчанага насеньня ў 1932 годзе»—лозунг калгасьнікаў, бедняцкой і серадняцкой—адназасобнікаў, які з посьпехам жыве пяўляецца.

Насеньня і страхавы фонды на ўсіх калгасах сьпісаны. Стороны недатыкальны кармовы фонды на час сяўбы ў матрубкай колькасьці. Побач з тым выкананы планы загатовак па ўсіх відах, а па сене перавыкананы ў тры разы. Шырока разгарнулася па сельсавеце выхадка гною на гароды, пад бульбу. Рад калгасаў пакалаюць прыклад ліквідацыі абязьлічкі ў дошчэце каля, але гэтага нельга сказаць аб усіх калгасах, асабліва аб калгасе імя Сталіна, дзе коні пачынаюцца кепска.

Слаба разгорнута рамонтная кампанія. Тут яна ня толькі асобных калгасаў, сельсавецтаў, але і райкалгасаюзу, які не пакалапацўся аб сваячасовым завозе вугалю. У Гэтым—тормаз. Неабходна пакалаціць вымальванне вугалю па месцы.

Той факт, што з раёну яшчэ ня спушчаны планы па завозе штучнага ўгнаеньня, зьяўляецца памалажальнай нагрозай сваячасовай падрыхтоўцы да веснавой сяўбы. Патрэбна для перакідкі штучнага ўгнаеньня і вапны скарыстаць зімнюю дарогу. Дагэтуль ні адгаго цэнтнера вапны ў калгасы не завезена, а яе ў раёне ёсьць тысячы тон.

Толькі цяпер калгасы прыступілі да складаньня выпаўсча-фінансовых планаў. Гэта работа ў раёне запаўзла.

Дакладаўшы пазасобныя недахопы, калгасы Кальшанскага сельсавету на-бальшому павінны падрыхтавацца да веснавой сяўбы. Выбучаты калгасамі абавязкі—правесьці веснавую сяўбу за 10-15 дзён, дабіцца ўраджаю ільну ня менш 3,5 цэнтн. з гэктару і па якасьці ня ніжэй 10-12 нумару,—можна і трэба ажыцьцявіць, а для гэтага неабходна сустрэць веснавую сяўбу ў поўнай гатоўнасьці.

А. МІКУЦКІ.

У Мсьціслаўлі ігнаруюць рэйд праверкі

МСЬЦІСЛАЎ. (Ад нашага спэцкора).

Мсьціслаўскі раён не відзе ніякай падрыхтоўкай работы да правядзеньня рэйду-праверкі гатоўнасьці калгасаў да веснавой сяўбы. Адказнасьць за правядзеньне рэйду ўскладаецца на РКК-РСІ і райгазэту. Для правядзеньня і кіраўніцтва рэйдам павінен быць створан раённы штаб. Гэта дырэктыва да апошняга часу ня выканана. РКК-РСІ Мсьціслаўскага раёну взяла на сябе ініцыятыву правядзеньня гэтай работы.

Ёсьць тэндэнцыя, каб не праводзіць спэцыяльнага дакладніка праверкі, а рабіць яе ў штодзённай рабоце г. зн. знаходзіць усю сутнасьць рэйду. Ўсе райарганізацыі, на чале з РКК-РСІ, стараюцца даказаць, што няма ніякай патрэбнасьці праводзіць спэцыяльны дакладнік праверкі, калі і так у штодзённай рабоце ёсьць праверка гатоўнасьці калгасаў да сяўбы.

У сувязі з тым, што Мсьціслаўскі раён выпачаў на конкурс вядучых раёнаў СССР, уся ўвага павінна быць зьвернута на падрыхтоўку да конкурсу, але ніяк гэта работа ня ўвязана з падрыхтоўкай да дакладніка праверкі. Кіраўнікі арганізацыі не разумеюць таго, што праверка падрыхтаванасьці калгасаў да весны ёсьць неадлучная частка работы на конкурсе вядучых раёнаў.

Ва ўсім раёне праводзяцца зьлёты па пытаньнях выкананьня росных гаспадарча-палітычных кампаній. Адзнак, пікуе не пастаўлена пытаньне аб праверцы гатоўнасьці калгасу да веснавой сяўбы. Зусім невыцікова, што на зьлёце актыву Старасельскага і Мазалоўскага сельсаветаў, які адбыўся 29 студзеня, дакладчык, старшыня Мсьціслаўскага РВК, тав. Кадуськ ні слова не сказаў аб рэйдзе праверкі. Гэта—яўнае ігнараваньне дырэктыў партыі і ўраду.

Дырэктар МТС тав. Рагачоў на запытаньне—што МТС робіць у сэнсе падрыхтоўкі да праверкі—ня здолеў даць адпаведнага адказу.

— Правялі сходы ў сельсаветах, нанесьлі рэзалюцыі—вось адказ Рагачова.

Калі перад РКК-РСІ было рубам пастаўлена пытаньне аб безадказнай падрыхтоўцы да дакладніка праверкі, дык нанесьнік старшыні РКК-РСІ тав. Цітосенка сказаў, што ён гэту справу перадаў... старшыні райпатрэбу па падрыхтоўцы раёну да конкурсу перадавых раёнаў СССР тав. Казлоўскаму. Казлоўскі патэлефанаваў заяўляе, што ён нічога ня ведае аб гэтай справе. Выходзіць, што «Яка пізае на Пятра», а адказнага за падрыхтоўку да рэйду ў раёне ня знойдзеш.

Рашуча змагаючыся з ігнараваньнем рэйду-праверкі, закончыўшы з валакітай раённых работнікаў, Мсьціслаўшчына павінна заняць адно з першых месц па падрыхтаванасьці да веснавой сяўбы.

П. ЧЬКУН.

Кожны калгасьнік мае плян работы на час веснавой сяўбы

ВУЗДА. Калгас «Будаўнік», Вузьдзенскага раёну, па-бальшому рыхтуецца да сустрэчы трэцяй бальшавіцкай вясны. Зроблен пералічэньне усяго с.-г. інвэнтару. Рамонт інвэнтару даручан поўным калгасьнікам (сталяры, цесьляры і кавалі). Для рамонту збруі набыт матэрыял і мабілізаваны на гэту работу рымары калгасу. Насеньфонды осьпаны. Ужо пачата ачыстка насеньня. Брацінаваны фонды складзены і цалкам забясьпечаюць рабочую жывёлу на час пасеўнай кампаніі. Пры калгасе арганізаваны курсы брыгадзіраў на 15 чал. Курсы працуюць ужо 2 месяцы.

Складзен плян веснавой пасеўнай кампаніі і абмяркован на сходзе калгасьнікаў. Вызначаны вучасткі пасеваў асобных культур. Да кожнай брыгады прымацаваны пазасобныя вучасткі і да кожнага калгасьніка да вядзен плян яго работы.

Усяго па веснавую пасеўкампанію калгасу патрэбна 2.157 працадзён і 2.221 конадзень. Працадзоньных калгасьнікаў, якія штодзённа могуць працаваць на полі, ёсьць 131 чал. Такім чынам, на кожнага калгасьніка прыпадае 17 працадзён. Рабочых коньмі ёсьць 48 шт., але для хутчэйшага правядзеньня веснавой сяўбы іх усё-ж ня хопіць. Патрэбна дапамога МТС.

КАЛГАСЬНІК.

28 лютага быць гатовымі да выхаду ў поле

ПОЛАЦАК. (Наш кар.). Калгас «Гігант», Бараскага сельсавету, у мінулым годзе першым у раёне і Беларусі правёў праверку падрыхтаванасьці да веснавой сяўбы, арганізаўшы пробны выезд у поле. У гэтым годзе памылак летаўшай падрыхтоўкі да сяўбы ён ніякпеца не дапусьціць.

Ужо складзен плян пасеўнай кампаніі і шырока абгавораны на калгасным сходзе. Арганізаваны спэцыяльны курсы па падрыхтоўцы брыгадзіраў і арганізатараў працы, на якіх займаецца 27 чал. Зроблен агляд усяго інвэнтару. Увесь неспраўны інвэнтар рамантуюць спэцыяльныя брыгады калгасьнікаў.

Поўнасьцю закончана вызначэньне гною пад ураны клін. Складзены і ссыпаны насенны, страхавы і кармовы фуражныя фонды. Прыступілі да ачысткі насеньня. Калгасьнікі абавязаліся сабраць ня менш 1.300 кгр. попелу ў сваім калгасе, павысіць ураджайнасьць збожжавых культур ня менш, чым на 10 проц.

Поўную падрыхтоўку да веснавой сяўбы калгасьнікі абавязаліся скончыць да 28 лютага і ў гэты-ж дзень зрабіць праверку гатоўнасьці да сяўбы пробным выездам у поле.

Пачын калгасу «Гігант» павінны падхапіць усе калгасы БССР, правяраючы шляхам пробнага выезду ў поле гатоўнасьць да 3-ай бальшавіцкай весны.

А. Шустры.

Загатаўляць ня менш 10 проц. пляну ў пяціднёўку

толькі такія тэмпы работы гарантуюць завяршэньне ільназагатоўчай кампаніі ў тэрмін

Падцягнуць Ільнаводчыя раёны

Па групе ільнаводных раёнаў за апошнюю пяціднёўку плян ільназагатовак выкананы толькі на 1,1 проц. Асобныя раёны не далі амаль ніякага зрыву. Напрыклад, па Гарадоцкім раёне прырост за пяціднёўку складае 0,2 проц., па Бешанковіцкім і Віцебскім — 0,3 проц., Бельскім — 0,4 проц., Суражскім — 0,7 проц., і г. д. Толькі Расонскі раён дабіўся некаторага пералому — рост за пяціднёўку на 4,3 проц., Полацкі — 2,3 проц. Адзнак, гэты тэмп ні ў якай меры не забясьпечваюць сваячасовага выкананьня пляну. Яны павінны быць рашуча ўзьняты.

Няма абґрунтаных прычын для замаруджэньня загатовак. Аб гэтым выразна сьведчыць вопыт перадавіноў. Сотні калгасаў, дзесяткі сельсаветаў ня толькі выканалі, але і значна перавыканалі планы. У арушскім і іншых раёнах шырока разгарнулася бухгайная дапамога адстаючым калгасам. Калгасьнікі адказваюць сустрэчнымі планамі на заклік ударнікаў «Дзьвіны».

Мэтад бухгайтэрыі і сацыялістычнай дапамогі патрэбна пазбавіць у асноўу барацьбы за поўнае выкананьне і перавыкананьне планаў ільназагатовак. Мы маем усе магчымасьці, каб да 1-га сакавіка з посьпехам закончыць гэту важнейшую кампанію. Трэба дабіцца, каб кожная пяціднёўка лютага давала прырост ня менш 10 проц. гадавога пляну.

Сустрэчнымі плянамі адказваюць на заклік ударнікаў „Дзьвіны"

КРУПКІ. (АД НАШАГА ОПЭЦКОРА).

РАЙКОМ ПАРТЫІ І РАЙВЫКАНКОМ, АБГАВАРЫЎШЫ ЛІСТ ГАСПАДАРЧА-РАЗРАХУНКОВЫХ БРЫГАД ФАБРЫКІ «ДЗЬВІНА», ВЫЗНАЧЫЛІ РАД МЕРАПРЫЕМСТВАЎ, КАБ ДАБІЦЦА СТОПРОЦАНТНАГА ВЫКАНАНЬНЯ ПЛЯНУ ІЛЬНАЗАГАТОВАК ДА 10 ЛЮТАГА.

СЕЛЬСАВЕТАМ ДАНА ДЫРЭКТЫВА—ШЫРОКА НАПУЛЯРЫЗАВАЦЬ ЛІСТ СЯРОД КАЛГАСЬНІКАЎ І АДНААСОБНІКАЎ. НА ДАПАМОГУ СЕЛЬСАВЕТАМ НАКІРАВАНЫ 35 РАЁННЫХ АДКАЗНЫХ РАБОТНІКАЎ.

ЗА АПОШНІЯ ПЯЦІДНЁЎКУ СТУДЗЕНЯ НАМЕЦІЎСЯ НЕКАТОРЫ ЗРУХ У ІЛЬНАЗАГАТОЎКАХ. КАЛІ ЗА 27 СТУДЗЕНЯ ПА РАЁНЕ БЫЛО ЗАГАТОЎЛЕНА 1.028 КГР. ІЛЬНАВАЛАКНА, ДЫК 28 СТУДЗЕНЯ—1.234 КГР. І 29 СТУДЗЕНЯ—1.716 КГР.

ПРЫКЛАД УДАРНАЙ РАБОТЫ ПАКАЗВАЮЦЬ КАЛГАСЫ ВЫДРЫЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, ЯКІЯ ЗАДАЛЬНЕ ПА ІЛЬНАВАЛАКНІ ВЫКАНАЛІ НА 125 ПРОЦ. І ЗЯЛІ НА ГРАМАДЗКІ БУКСІР АДНААСОБНІКАЎ. КАЛГАС «КАСЯНЧЫ», ЗАБОРСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, ПТУРМАВОЙ РАБОТАЙ СВАЯЧАСОВА АПРАЦАВАЎ ЛЁН І ЗДАЎ ЯГО ДЗЯРЖАВЕ ПОЎНАСЬЦЮ. КАЛГАС «АТРАДНАЕ», КРУПСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, ЗАДАЛЬНЕ ПА ІЛЬНАВАЛАКНІ ВЫКАНАЎ НА 100 ПРОЦ., ПА ІЛЬНОСЕМІ—НА 180 ПРОЦ. РАД ІНШЫХ КАЛГАСАЎ ТАКСАМА ПЕРАВЫКАНАЛІ ЗАДАЛЬНЕ. КАЛГАСЫ «ГІГАНТ», ІМЯ ЗЬЕЗДУ САВЕТАЎ І ІМЯ ВАРАШЫЛАВА ВЫСУНУЛІ СУСТРЭЧНЫЯ ПЛЯНЫ.

ПОВАЧ З ТЫМ У ПААСОБНЫХ СЕЛЬСАВЕТАХ ЗАГАТОЎКІ ІДУЦЬ САМАЦЁКАМ. ТАК, У КАЛГАСЕ «КАМІНТЭРН», БОБРОСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, ДАГЭТУЛЬ НЕ ПАЧАТА АПРАЦОЎКА ІЛЬНУ. СТАРШЫНЯ КАЛГАСУ ГОРЫН ЗРЫВАЕ АПРАЦОЎКУ ІЛЬНУ, ПА ЯГО ВІНЫ ПАЛОВА УСЯЯ ТРАСТЫ ЛЯЖЫЦЬ ПАД СЬНЕГАМ.

СТАРШЫНЯ БОБРОСКАГА МЯСТАЧКОВАГА САВЕТУ ХАІМЧЫК ПРАЯЎЛЯЕ ПОЎНУЮ БЯЗЬДЗЕЙНАСЬЦЬ У АДНОСІНАХ ДА ІЛЬНАЗАГАТОВАК. У ВЫНІКУ ЗАДАЛЬНЕ ВЫКАНАНА НА 13 ПРОЦ.

НЕКАТОРЫЯ КАЛГАСЫ, ЯК «ПРОЧ САХА», ШЭЙСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, І ІНШ. РАЗЬМЯРКОЎВАЮЦЬ ЛЁН ПАМІЖ КАЛГАСЬНІКАМІ У ТОЙ ЧАС, ЯК ЗАДАЛЬНЕ НА ЗАГАТОЎКАХ ДАЛЯКА НЕ ВЫКАНАНА. СТАР ШЫНЯ КАЛГАСУ «ПРОЧ САХА» МАРОЗАЎ ЗАЯВІЎ: «ЛЁН ПАТРЭБЕН НАМ САМЫМ, А ДЗЯРЖАВЕ ЎЖО ХОПІЦЬ».

ГЭТЫЯ КУЛАЦКІЯ ПРАЯЎЛЕНЬНІ НЕ АТРЫМЛІВАЮЦЬ НАЛЕЖНАГА АДПОРУ ЯК З БОКУ ПРАЎЛЕНЬНЯЎ КАЛГАСАЎ, ТАК І СЕЛЬСАВЕТАЎ.

РАЙПУЧА ЎДАРЫЎШЫ ПА КУЛАЦКА-РВАЦКІХ НАСТРОЯХ, ЯШЧЭ ШЫРЭЙ РАЗГАРНУЎШЫ МАСАВА-ПАЛІТЫЧНУЮ РАБОТУ СЯРОД КАЛГАСЬНІКАЎ І АДНААСОБНІКАЎ ВЕДНЯКОЎ І СЕРАДНЯКОЎ, КРУПСКІ РАЁН ПАВІНЕН ВЫКАНАЦЬ ПЛЯН ІЛЬНАЗАГАТОВАК У БЛІЖЭЙШЫ ЧАС.

Я. КОЗІК.

У авангардзе барацьбы за лён

ЛЕПЕЛЬ.

КАЛГАС ІМЯ МОЛАТАВА, ШЫЧАНСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ, ЛЕПЕЛЬСКАГА РАЁНУ, СКОНЧЫЎ АПРАЦОЎКУ І ЗДАЧУ ВАЛАКНА ДЗЯРЖАВЕ. МОЛАТАЎЦЫ ЗЯЗЛІ НА БУКСІР СУСЕДНІ КАЛГАС «ЧЫРВОНЫ ПРАМЕНЬ», ДЗЕ Ў ПАРАДКУ КАЛГАСНАЙ УЗАЕМАДАПАМОГІ АПРАЦАВАНА АМАЛЬ ТОНА ІЛЬНАВАЛАКНА.

АСАБЛІВА ЎДАРНУЮ РАБОТУ ПАКАЗАЛІ ТРАЦАЛЬШЧЫЦЫ КАЛГАСУ ІМЯ МОЛАТАВА ЮЦІЧ, КРЫВЕЦ І КУЛЯШ.

БУДЗЬКО.

Вытруціць самацёк з практыкі жывёлазагатовак

Змагацца з недаацэнкаю важнейшай кампаніі

ЦК КП(б)Б і СНК, улічваючы недавальняючы ход жывёлазагатовак у чацвертым квартале мінулага году, далі райкомам і райвыканкомам выразную дырэктыву — разгарнуць загатоўкі ў першым квартале бягучага году з тым, каб да 1-га лютага выкаваць ня менш 45 проц. квартальнага заданьня.

Як-жа выканана гэта дырэктыва? На 1-га лютага плян па БССР рэалізаван усяго

ГЕНЭРАЛЬНАЯ АТАКА ШАНХАЮ

Японскія гарматы бесьперапынна грамяць горад,

ЗЬВЕРСТВЫ АКУПАНТАЎ НЕ ПАДДАЮЦЦА АПІСАНЬНЮ; САЛДАТЫ ПАДПАЛЬВАЮЦЬ КІТАЙСКІЯ ДАМЫ, РАСТРЭЛЬВАЮЦЬ ЖЫХАРОЎ, НЕ ШКАДУЮЧЫ ЖАНЧЫН І ДЗЯЦЕЙ

Штурм Чапэю

ШАНХАЙ, 4. Сёньня з раніцы працягвалася моцная бамбардыроўка гораду. Потым японскія часьці пры падтрыманьні бамбавозаў і цяжкай артылерыі атакавалі розныя пункты пазыцыі кітайскіх войск у раёне Чапэю. Сёньня мела месца **найбольш жорстка бойка за ўвесь час ваеньных апэрацый японскіх войск ў Шанхаі.** Бойка пачалася пасьля таго, як 15 японскіх самалётаў зрабілі разьведку ў раёне пазыцый кітайскіх войск і далі сыгналы. Адначасова пачалася атака чыгуначнай станцыі, якая была разбурана японцамі некалькі дзён таму назад.

Трэцім пунктам атакі японскіх войск быў Усуп. У Бамбардыроўцы Усупа з боку японцаў прымалі ўдзел ваенныя суды. Японскае камандаваньне афіцыяльна паведаміла начальніка порту, што японска-морскія сілы маюць намер акупаваць фарты. Бойка ў раёне Усупу была часова перапынена з прычыны прыбыцьця з Манілы амэрыканскага судна, якое павінна было прасьці праз лінію агню. У сучасны момант бай ў раёне Усупу, а таксама і ў Чапэю працягваецца.

Бамбардыроўкай японскіх ваенных суднаў разбураны парты Усупу. Разбуреньне матывуецца неабходнасьцю забесьпечыць стакой міжнародных морскіх ліній. Бамбардыроўка ваенных суднаў і самалётаў нанесла вялізарныя пашкоджаньні кітайскай часьці Шанхаю. Паўночны вакзал і інш. будынкі гараць. Японскія войскі пачалі другое ўсеагульнае наступленьне. (ТАСС).

Французкі пасол у японскага прэм'ера

ТОКІЁ, 3. Французкі пасол у Токіё Мартэль наведаў Юнукая. Паводле паведамленьня агенцтва Сімбун Рэнга, гутарны Мартэля з Інукай надаецца вялікае значэньне.

Зьверствы японскіх войск у Шанхаі

Салдаты расстрэльваюць жанчын і дзяцей

ШАНХАЙ, 3. Радыцкі чужаземных газэт **завалены паведамленьнямі відавочцаў аб зьверствах японскіх войск у Шанхаі.** Паведамленьні гэтыя, аднак, не публікуюцца з нежаданьня, як піша, у прыватнасьці, ангельская «Норд Чайна Дэйлі Нюс», ускладняць і без таго напружанае становішча. Відавочца, замежныя консулы таксама атрымалі рад такіх лістоў. Аб гэтым можна меркаваць па заметцы амэрыканскай газэты «Ўінінг пост», якая піша, што германскі консул прапанаваў некаторым відавочцам не рабіць газэтам заяў. У «Ўінінг пост» уцікаўшыся з Хонку германскія грамадзяне расказваюць, што **на вуліцах валяюцца трупы і чутно вьецьцё галодных сабак, якія паядаюць гэтыя трупы.** Па вуліцах ходзяць падазроныя асобы, якія **падпальваюць кітайскія дамы і, калі адтуль уцякаюць жыхары, яны страляюць па іх. Калі кітайцы прабуюць убраць трупы забітых, японскія салдаты абстрэльваюць іх з кулямётаў і стрэльбаў,** прыгупаючы іх хаваецца. **Японцы, апранутыя ў цывільную вопратку, жорстка зьбіваюць, а потым прыстрэльваюць кітайцаў, у тым ліку жанчын і дзяцей.**

(ТАСС).

Паніка на іокагамскай біржы

ТОКІЁ, 3. Падзеі ў Шанхаі і пасыпаваўшыя потым выступленьні паслоў выклікалі паніку на іокагамскай біржы шоўку-сыраду. Цэны ўпалі на 10 проц. У результаце ўзарпынню з 1922 году біржа закрыта ўчора і сёньня.

Баі на подступах да Харбіну

ТОКІЁ, 3. Агенцтва Сімбун Рэнга паведамляе з Мукдэну, што **ўчора паміж кітайскімі і японскімі войскамі адбылося вялікае сражэньне ля Яомыня (станцыя на паўднёвай лініі КУЧ).**

* * *

ТОКІЁ, 3. Паводле паведамленьня Сімбун Рэнга з Чанчуня, сьледам за лывізіяй генэрала Тамона ў раён Куанчэнцзы накіравана брыгада Амано ў суправаджэньні авіяцыі, артылерыі і інжынэрных войск.

Газэта «Асахі» з Харбіну падае, што ў результаце нарады чужаземных консулаў, амэрыканскі консул у Харбіне Хэнсон прапанаваў Дзін-Чжоу адступіць з раёну Харбіну. Амэрыканскі консул пры гэтым указаў, што заняцьце японскімі войскамі Харбіну німінуча. Дзін-Чжоу ў гутарцы з амэрыканскім консулам заняў цьвёрдую пазыцыю, указаўшы на неабходнасьць самаабароны.

* * *

ТОКІЁ, 3. Паводле паведамленьня «Асахі» з Цыцыкару, брыгада Сузукі, якая знаходзіцца ў раёне Цыцыкару, згодна атрыманага ўчора загаду, пачала выступіць у паўночным кірунку.

Буйныя ваенныя заказы ў Францыі

ПАРЫЖ, 3. «Юманітэ» паведамляе, што французкая прамысловасьць атрымала буйныя заказы на выраб зброі, ваенных матар'ялаў і амуніцыі для Японіі. Гэтыя заказы, паводле заявы газэты, заключаюцца пазыкай у 800 млн. іен, якая заключана са згоды французкага ўраду. «Юманітэ» патрабуе, каб урад даў свае тлумачэньні наконт гэтага.

Заводы, рыхтуйцеся да веснавой пасеўкампаніі!

ЛІКВІДАВАЦЬ ЗАЛЕЖЫ ЗАПАСНЫХ ЧАСТАК НА „ЧЫРВОНЫМ МЭТАЛІСЬЦЕ"!

Мабілізаваць масы рабочых на барацьбу з бракам прадукцыі

ВІЦЕБСК. Ад своечасовага забесьпячэньня саўгасаў і калгасаў запаснымі часткамі для сельска-гаспадарчых машын залежыць правядзеньне пабаявому веснавой пасеўнай кампаніі. У той час, як на радзе сельсаветаў, саўгасаў і калгасаў рамонт сельска-гаспадарчага інвэнтару затрымліваецца з-за адсутнасьці запасных частак, апошнія па 6 і больш месяцаў ляжаць на заводзе «Чырвоны мэталіст» (Віцебск) і аб іх рэалізацыі ніхто ня думае.

Адных паўфабрыкатаў да плуга «ДТЛРМ» налічваецца: лемяхоў — 1.710 шт., адпавалаў — 386, грабенчатых дугаў — 1.395, пярэдніх і задніх палосак — 1.384, ручак — 310, клёпаных рам — 600, восяй пярэдніх — 2.085.

Каля ліцейнага цэху пад адкрытым небам на працягу амаль году іржавеюць 5.000 калёсікаў для плуга «ДТЛРМ», якія зараз непатрэбны заводу. З верасьня мінулага году на тэрыторыі заводу «Камінтэрн» ляжаць бяз руху 3.800 акучнікаў і 25.000 лемяхоў розных марак (СП6, Ю, ОС) — вырабы заводу «Чырвоны мэталіст». Да гэтага часу не рэалізаваны ня менш 18 тон чыгунных частак да пруду Майсфарта.

Каля сталоўкі заводу «Чырвоны мэталіст» ляжыць вялікая груда акучнікаў, сабраных нарэшце плугоў розных марак.

Каля брамы зборачнага цэху пад адкрытым небам стаяць 40 пяскочных бульбакапалак, якія заіржавелі ад дажджу. На заводзкім двары валяецца вялікая колькасьць лабёдак з матарамі без накрышак, бульбакапалак і розных паўфабрыкатаў, якія ўжо сапсаваліся.

На ленін стаіць справа з мабілізацыяй унутраных рэсурсаў. На працягу 7-8 месяцаў, а часам і больш году на заводзкім цэнтральным складзе знаходзіцца 250 штук «ответственных» скрынак «Вэрмана», 150 метраў вярблюжых пасаў, 2.000 штук вугальных пячотак, 35 наждачных каменьняў і г. д. Усе гэтыя матар'яльны зусім непатрэбны заводу. Па складзе таксама валяецца на некалькі тысяч рублёў старой шпэцапраткі, якую мог на адрамантаваць і скарыстаць.

Праграмай 1932 г. выраб трансьпейсійных точак не прадугледжан. Завод павінен толькі скончыць выраб невялікай колькасьці точак прадукцыі мінулага году, для чаго яму патрэбны каля 2.000 штук шарнікавых падшыпнікаў (імкартны тавар), якіх дасланы заводу Дзяржпоймашынай і ляжаць нескарыстаныя.

Заводская шматтыражка і пасобныя рабочыя ня раз сьцьвердзілі адміністрацыі аб усіх гэтых агідных зьявішчах, але на апошняга часу заводзкія арганізацыі, у прыватнасьці заводзкі вытворчасьці тав. Крыгаль і самарцыйны дырэктар тав. Ястрэмскі, на гэта не рэагавалі. Бюрэйшчыкі і заводзкая камісія на мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў.

Аб вялікіх залежах запасных частак і паўфабрыкатаў вінуе і Сельгасгасабанк, і Белмэталаб'яднаньне, але апошнія ніякіх мер ня прымаюць для хуткай рэалізацыі частак, якія вельмі патрэбны саўгасам і калгасам.

Гэтай справай павінны заняцца адпаведныя арганізацыі. Канкретныя віноватыя ў замарожваньні запасных частак, у поўным ігнараваньні ўказаньняў партыі аб мабілізацыі ўнутраных рэсурсаў павінны быць прыцягнуты да суровай адказнасьці.

* * *

Завод «Чырвоны мэталіст» (Віцебск) сыстэматычна ня выконвае сваёй праграмы па выробе асноўнай прадукцыі — бульбакапалак, бораў «Зіг-Заг» і карнарозак нават у той час, калі ёсьць усе магчымасьці для гэтага.

Адна з асноўных прычын невыкананьня плану крыецца ў адсутнасьці аперацыйнага кіраўніцтва з боку заводзкай і асабліва цэхавай адміністрацыі, якая ня прымае рашучых мер для зьнішчэньня ўнутрацэхавых і міжцэхавых непаладак. Вось некалькі яркіх прыкладаў.

Выпуск бульбакапалак зрываецца, галоўным чынам, з-за недахопу пляцёных скрынак, пры абточцы якіх такарны цэх дае шмат браку. З выпрацаваных за 15 дзён студзеня 125 скрынак, 80 аказаліся зусім непагоднымі. Гэта зьявішча існуе ўжо на працягу 7 месяцаў і адміністрацыя ніяк ня можа дабіцца яго ліквідацыі.

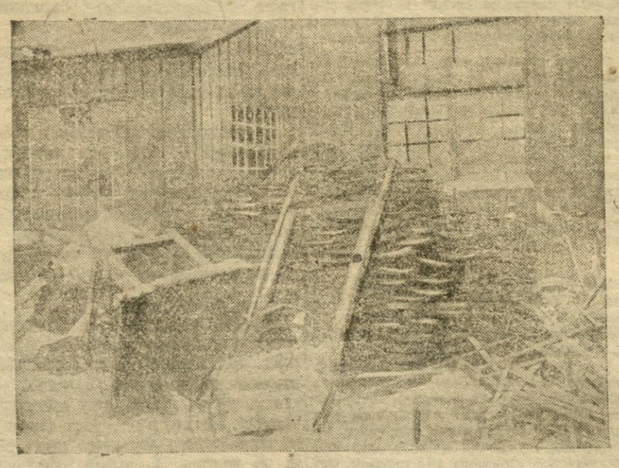

Могілкі калёсікаў на «Чырвоным мэталісьце».

Адміністрацыя загатовачнага цэху не паклапацілася своечасова загатовіць запасны штамп для штамповкі плянак на боран «Зіг-заг» і плянкі ўвесь час раблілася непрарэльна. Нарэшта зуб'яў нядобраякасная.

Самым «вузкім» месцам зараз зьяўляецца ліцейны цэх, які сыстэматычна выпускае браканаваную прадукцыю. Толькі за адзін дзень 16 студзеня фармоўшчык Машчонак з 45 штук кольцавых падшыпнікаў зрабіў 19 браканаваных, Чэпікаў з 22 поршневых калец даў 12 браканаваных, Скарэвіч з 143 штук шарнікавых падшыпнікаў — 46 браканаваных і г. д. Брыгада, якая фармуе дэталі для карнарозак, таксама выробае шмат браку. Так, Кенькеў з 147 ручак пасаваў 34, Кавагчук з 14 верхніх падшыпнікаў пасаваў 7 і г. д. На ленін працуе і брыгада разьлівальшчыкаў. З 147 выпрацаваных ручак, 20 аказаліся непагоднымі. З 10 задніх станін кузава забракавана 7.

Калі сярод фармоўшчыкаў вылучаюцца лідэратыя ў выробе браку, дык сярод разьлівальшчыкаў гэта ня робіцца, бо да гэтага часу разьлівальшчыкі не прымацаваны да пастаянных дэталяй. Брак фактычна абязьлічан. За браканаваную прадукцыю адказваюць агулам усе разьлівальшчыкі, у тым ліку і добрыя ўдарнікі. З прычыны масавага выробу браку ліцейным цэхам, такарным не пасьпявае напавань зборнаму пазчёвым ківсі, што вельмі бе на своечасовым выпуску карнарозак.

З-за неадпуску Ленінградскім заводам сталёвага ліцьця, завод «Чырвоны мэталіст» на паловы ступеня не пры ступіў да выробу плугоў «Эбрагарна». Замарудзкан і выпуск зменгарных плугоў і запасных частак з-за таго, што «Стальзбыт» гаварыла марыцце водпуск нарадаў на патрэбнае жалезо.

Мэталаб'яднаньне і ВСНГ павінны прыняць рашучыя меры да поўнага забесьпячэньня заводу сыроцам.

Неадкладная задача заводакіраўніцтва і ўсіх заводзкіх арганізацый — гэта мабілізацыя рабочых на рашучае змаганьне за выраб даброякаснай прадукцыі. Неабходна зараз-жа валадзець работу ўнутрацэхавых і брыгадных вытворчых нарад, а таксама міжцэхавых абмэнных нарад.

Брыгада «Зьвязды» — Самуцін, Зарубежны, Німштэйн, Артабалеўскі, Шмацэр.

56.000 сьвінаматак і 180.000 таварных сьвіней—

баявая праграма сьвінасаўгасаў у чацьвертым, заключным

(Да зьлёту ўдарнікаў сьвінагадоўчых саўгасаў БССР і Заходняй вобласьці)

Ідучы па выпрабаваным ужо партыяй шляху выкананьня зборжавай праблемы—пляну арганізацыі спэцыялізаваных саўгасаў і калгасаў, ЦК УсеКП(б) і СНК СССР у сваёй гістарычнай адозьве работу па стварэньні сацыялістычнай жывёлагадоўлі паставілі, як цэнтральную задачу сельскай гаспадарцы на бліжэйшы адрэзак часу.

У галіне будаўніцтва жывёлагадоўчых саўгасаў у Савецкім Саюзе ўжо дасягнуты такія посьпехі, якія ня маюць нічога роўнага ў гісторыі сельскай гаспадаркі капіталістычных краін.

Пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б у БССР створана моцная база для вырашэньня праблемы жывёлагадоўлі. Апрача шырокай сеткі старых малочных жывёлагадоўчых саўгасаў створаны 83 сьвінагадоўчыя саўгасы з агульным стадам у 68.629 шт., зданы дзяржаве першыя 19 тыс. таварных сьвіней. Сьвінасаўгасы ўжо займаюць плошчу ў 172 тыс. га. Над вырашэньнем праблемы мяса працуе каля 15 тыс. рабочых і 500 спэцыялістаў.

Рад саўгасаў узорна выканалі свае прамфінпляны, паказаўшы бальшавіцкія прыклады барацьбы за фармаваньне стада і здачу таварнай прадукцыі.

Аднак, праверка работы сьвінасаўгасаў, праведзеная брыгадамі ЦКК-РСІ, матар'ялы трэсту Сьвінавод і другу паказваюць, што многія саўгасы і іх кіраўніцтва ня здолелі яшчэ правільна і прадуктыўна скарыстаць наяўныя ў іх сродкі вытворчасьці і дабіцца бальшавіцкіх тэмпаў росту сьвінагадоўлі. Значныя страты на старце (12,9 проц. па дарослых сьвіньнях і 39,6 проц. па парасятах)—простае пацьвярджэньне гэтаму.

Дзе прычыны таго, што ў саўгасах «Беларусь», «XVI партыезьд», «Горкі-Абчак», «Вызваленьне» і інш. за мінулы год мы мелі больш 50 проц. адыходу парасят і што ў 1932 г. саўгасы «Прагрэс», «Мсьціслаўе», «Пачаевічы», «Палешук», «Носавічы», «Бялынічы» і інш. упэўнадзілі адыход больш 20 проц. парасят і пягнуць уніз крывую росту агульна-саўгаснага стада.

Гэта ў той час, калі такія саўгасы, як «Пяперыня», «Крывое», «Лучыцы», імя Сталіна і «Негарэлае» зьнізілі адыход парасят да 8 проц.

Спасыланьнямі на тую і прычынкі тут ніяк не апраўдаецца. Толькі злосная абязьлічка і безгаспадарчасьць, неказаньне вялікага арганізацыйнага кіраўніцтва з боку заводзкіх і асабліва цэхавых адміністрацый, якая ня прымае рашучых мер для зьнішчэньня ўнутрацэхавых і міжцэхавых непаладак. Вось некалькі яркіх прыкладаў.

Выпуск бульбакапалак зрываецца, галоўным чынам, з-за недахопу пляцёных скрынак, пры абточцы якіх такарны цэх дае шмат браку. З выпрацаваных за 15 дзён студзеня 125 скрынак, 80 аказаліся зусім непагоднымі. Гэта зьявішча існуе ўжо на працягу 7 месяцаў і адміністрацыя ніяк ня можа дабіцца яго ліквідацыі.

Мэтанакіраванае і ВСНГ павінны прыняць рашучыя меры да поўнага забесьпячэньня заводу сыроцам.

Неадкладная задача заводакіраўніцтва і ўсіх заводзкіх арганізацый — гэта мабілізацыя рабочых на рашучае змаганьне за выраб даброякаснай прадукцыі. Неабходна зараз-жа валадзець работу ўнутрацэхавых і брыгадных вытворчых нарад, а таксама міжцэхавых абмэнных нарад.

Брыгада «Зьвязды» — Самуцін, Зарубежны, Німштэйн, Артабалеўскі, Шмацэр.

Атрымаць у 1932 годзе на менш 1,75 апарасу ў сярэднім на адну матку і захаваць ад кожнага ветвавога апарасу ня менш 5,8 таварных сьвіней—вось умовы, ад якіх бутэ залежаць выкананьне пляну мясазагатовак і фармаваньне стада ня толькі ў 1932 г., але і ў наступных гадох.

Таму барацьба за захаваньне маладняка, за далейшае пашырэньне стада, выкананьне пляну злучак, укараненьне ў практыку работы саўгасаў высокай агра-і зоатэхнікі павінна стаць справай усёй КП(б)Б, справай, за якую, закасаўшы рукавы, павінны выступіць у бальшавіцкі паход усе рабочыя калектывы саўгасаў, камсамол, ПТР і прафсаюзы.

Правільная арганізацыя сьвінасаўгасаў немагчыма без уласнай устойлівай кармовай базы. Гэта з усёй сілай падкрэслена пастановай СНК СССР аб разьвіцьці сьвінагадоўлі: «паставіць на 1932 год перад сьвінагадоўчымі саўгасамі і калгасамі ў якасьці асноўнай задачы—стварэньне ўстойлівай кармовай базы для сьвінагадоўлі». Таму фарсаваная падрыхтоўка да трэцяй бальшавіцкай сяўбы, барацьба за ўздым урадлівасьці саўгасных палёў зьяўляецца адной з асноўных задач трэсту Сьвінавод і саўгасаў. І на гэтым рашаючым участку трэба пасьпяхова ліквідаваць аблюмойскія тэмпы.

Пупёўка дна. На запытаньне—пе роальны плян—ленін за ўсё адказа словамі тав. Сталіна:

«Рэальнасьць нашага вытворчага пляну—гэта мільёны працоўных, якія творацьць новае жыцьцё, рэальнасьць нашай праграмы—гэта жывыя людзі, гэта мы з вамі, наша воля да працы, наша гатоўнасьць працаваць па-новаму, наша рашучасьць выканаць плян».

Так, і толькі так адказа ад імя ўсіх 15 тыс. рабочых і спэцыялістаў вылёт ударнікаў сьвінагадоўчых саўгасаў БССР і Заходняй вобласьці, які заўтра пачынае сваю работу ў Менску.

Так, і толькі так забясьпечаць плян непасрэдна на справе, на вытворчасьці выкананьне і перавыкананьне праграмы фінпляну саўгасаў як у колькасных, так і асабліва ў якасных паказьніках.

Вучыцца на прыкладзе ленінскіх саўгасаў, ленінскіх брыгад, ленінскіх ударнікаў, ленінскіх спэцыялістаў, перадаць шырока вопыт ленінскіх усім сьвінасаўгасам і сьвінагадоўчым саўгасным фермам і на ўзроўні гэта ўзьняць усе саўгасы на больш высокую ступень—адна з цэнтральных задач вылёту ўдарнікаў сьвінагадоўлі.

Выконваючы 6 указаў т. Сталіна, перабудаваўшы работу па-новаму, сваю самую дзорткую крытыку і самакрытыку, ударна ўзгадаваючы не радавую зоа-і агратэхніку, высокую прадуктыўнасьць і якасьць працы, пашыраючы сацыялістычнае спаборніцтва і рост ударнічтва,—мы выкажам і перавыкажам плян будаўніцтва сацыялістычных фабрык мяса.

АЎЧЫНЬНІКАЎ.

Адказны рэдактар М. ГАРЫН.

КІТАЙСКІ ПРАЛЕТАРЫЯТ ПАДЫМАЕЦЦА НА БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ АКУПАНТАЎ

Салдацкі камітэт у Шанхаі

ШАНХАЙ, 4. У 19 кантонскай арміі, якая знаходзіцца ў Шанхаі, арганізаван салдацкі камітэт, які выпусьціў адозву з заклікам да кітайскага народу змагацца з Японіяй.

Адозва заклікае грамадзянскае насельніцтва выступаць у тыле японцаў, змагацца ўзброеным шляхам з японцамі, узрываць і разбураць пылкі зносін. Адозва запэўнае сялян і рабочых, што армія ня здасьць пазыцый, ліквідуе ўсе правы, якія захапілі ёю ў Кітаі і дапамога японскім рабочым, салдатам і студэнтам у правядзеньні пераможнай рэвалюцыі ў Японіі, у ліквідацыі чыноўнікаў і капіталістаў. Салдацкі камітэт заяўляе, што будзе прымаць у свае рады карэйцаў, індусаў і ўсіх прычэсных для сумеснай барацьбы супроць імпэрыялізму і капіталізму.

АДОЗВА САКРАТАРЫЯТУ КАМПАРТЫІ АНГЛІІ

ЛЮНДАН, 3. Сакратарыят кампартыі выпусьціў адозву аб арганізацыі 6 лютага па ўсёй краіне масавых мітынгаў у знак пратэсту супроць вайны з Кітаем. «У любы момант—гаворыцца ў адозьве—японскія ваенныя дзеяньні могуць пашырыцца на іншыя вобласьці. У любы момант гэта вайна можа ператварыцца ў імпэрыялістычную інтэрвэнцыю супроць Савецкага Саюзу. У любы момант імпэрыялістычныя дзяржавы могуць кінуцца адна на другую і выклікаць новую сусьветную вайну, але значна больш жудасных разьмераў. Толькі арганізаваная сіла рабочай класы можа нарушыць планы падпальшчыкаў вайны. Проч «нацыянальны» ўрад, які трацінь мільёны на войны і асуджае на голад рабочых працы краіны».

Адозва бастуючых рабочых

ШАНХАЙ, 4. Таварыства бастуючых у Шанхаі выпусьціла адозву, накіраваную супроць амэрыканскіх, французскіх і ангельскіх імпэрыялістаў, якія дапамагаюць японцам захапіць Шанхай.

У адозьве ўказваецца, што мільёны рабочых і сялян знаходзяцца бяз хлеба. Адозва ганьбіць гаміндапаўскі ўрад, які забараніў армії супрацьдзяцца і сам ганебна ўцёк у Лоянь. Аднак, заяўляецца ў адозьве, салдаты 19 арміі самастойна прыступілі да барацьбы, атрымаўшы бляскучую перамогу.

Адозва заклікае рабочых, салдат і сялян да пільнасьці супроць генэралаў, чыноўнікаў, якія прабуюць схіліць салдат і рабочых на бок контрэвалюцыі. Адозва заканчваецца заклікам арганізаваць рабоча-селянскую ўладу.

Масавыя рабочыя мітынгі пратэсту супроць японскай інтэрвэнцыі ў Кітаі

ЛЮНДАН, 3. Орган кампартыі «Дэйлі Уоркер» публікуе прынятыя на масавых рабочых мітынгах у розных раёнах краіны рэзалюцыі наконт падзей на Далёкім Усходзе. Рабочыя заяўляюць, што буйнейшыя імпэрыялістычныя дзяржавы разглядаюць кітайскія падзеі, як пралёг да вайны супроць СССР. Рабочыя бароўць на сябе абавязацельства стаць на абарону кітайскай рэвалюцыі і СССР і выказваюць рашучасьць напружыць усе сілы, каб перашкодзіць закулісьнаўленьню ваенных планаў ангельскага і японскага ўрадаў.

Вялізарная дэманстрацыя ў Атэнах

АТЭНЫ, 4. Учора вечарам перад будынкам японскага пасольства ў Атэнах адбылася вялізарная дэманстрацыя. Працоўныя гораду Атэн пратэставалі супроць урыву японскай арміі ў Кітай.

НА ЖЭНЭЎСКАЙ ГАСАРЫЛЬНІ

Прапановы савецкай дэлегацыі

ЖЭНЭВА. (Спэцкор. ТАСС). Адбылося пасяджэньне камітэту па выпрацоўцы рэгламэнту канфэрэнцыі на разабраньні. Першапачатковая прапанова сакратарыяту Лігі была — неадкладна арганізаваць 5 камісій: **сухапутных войск, марскую, авіяцыйную, бюджэтную і юрыдычную.**

Сакратар савецкай дэлегацыі — Штэйн выказаўся за арганізацыю чатырох камісій і выступіў супроць арганізацыі бюджэтнай, спасылаючыся на тое, што пытаньне аб мэтазе скарачэньня ўзбраеньня шляхам сьпісваньня ваенных бюджэтаў выклікала рад рэгалосьяў яшчэ на пасяджэньнях падрыхтоўчай камісіі. Супроць неадкладнай арганізацыі бюджэтнай камісіі выступіў таксама член германскай дэлегацыі. Прапанову Штэйна падтрымаў і турэцкі дэлегат. Пастаноўлена адкласьці арганізацыю бюджэтнай камісіі і перанесьці гэта пытаньне на разгляд прэзыдыуму канфэрэнцыі.

У далейшай дыскусіі савецкі дэлегат прапанаваў, каб усялякая прапанова, зробленая якой-небудзь дэлегацыяй, была ў выпадку яе патрабаваньня пастаўлена на галасаваньне канфэрэнцыі. Гэта прапанова была прынята.

Трэцяя прапанова савецкага дэлегата заключалася ў тым, каб па патрабаваньні тэй ці іншай дэлегацыі канфэрэнцыя ставіла прапанову, зробленую гэтай дэлегацыяй, на пайменнае галасаваньне. Савецкі дэлегат матываваў сваю прапанову неабходнасьцю даць грамадзкай думцы поўную справаздачу аб пазыцыі кожнай дэлегацыі ў тым ці іншым пытаньні.

Крывавы балянс польскага фашызму

У адказ на ўзрастаючую хвалю забастовак, рэвалюцыйнай барацьбы сялянскіх мас і нацыянальна-вызваленчага руху прыгнечаных народаў супроць акупацыі, фашысцкая дыктатура Пілсудзкага ўвяла ў Польшчы палявыя суды.

Паводле толькі афіцыяльных даных за некалькі месяцаў крывавай дзейнасьці палявых судоў (па 1-га студзеня 1932 г.) прыгаворана іні да кары сьмерцю праз павешаньне 30 чал., на расстрэлу — 4 чал. **Усе гэтыя прыгаворы выкананы.** Апрача гэтага палявыя суды прыгаварылі да сьмерці рад людзей, якіх гэтыя прыгаворы заменены вечнай катаргай.

У готу лічбу прыкавага балянсу «подвигов» польскай буржуазіі не ўваходзяць мноства рабочых і сялянаў, **без усякага суда забітых паліцэйскімі і шпікамі ў розных часьцях Польшчы.**

Працоўныя масы Польшчы, ня гледзячы на завостраны тэрор фашызму, усё больш і больш пашыраюць сваю барацьбу супроць буржуазна-памешчыцкага прыгнёту, супроць фашысцка-паліцэйскага тэрору. За апошнія два месяцы адбылося некалькі дэманстрацый супроць увядзеньня палявых судоў. Ва Львове, у Лодзі, у Варшаве, у Петракове на шматлікіх мітынгах і сходах рабочых прымаюцца рэзалюцыі супроць палявых судоў.

Інфармацыйны бюлетэнь ЦК МОПР'у ў Польшчы аб 5-га студзеня 1932 г. піша аб палявых судох:

«Агідная машына палявых судоў за працай! Ва ўсіх гарадох Польшчы будуюць шыбеніцы. Кат сьцінаць курэрскім цягнікам з аднаго кута Польшчы ў другі. Тэрор пакіраваны ўжо ня супроць ашэйнак, але супроць шырокіх народных мас. Фашызм адкае палявому суду рабочых і сялян за ўдзел у дэманстрацыях, як гэта было ў Таканове, за барацьбу супроць акупацыі (Баранавічы, Стоўпцы, Коламыя). З гэтай мэтай дэфэнзыва і спэцыяльна пастаўленыя прыказатары і шпікі фабрыкуюць абвінавачаньні аб ідэйным шпіянажы і г. д. Пралетарыят Польшчы, працоўныя масы вядуць цяжкую барацьбу супроць разьюшанага фашысцкага тэрору».

«Абавязкам пралетарыяту ўсяго сьвету, — заканчвае артыкул бюлетэнь, — зьяўляецца актыўна падтрымаць масы працоўных, што змагаюцца ў Польшчы».

Пастрыманна ўзрастаючы рэвалюцыйны рух рабочых і сялян Польшчы, Заходняй Беларусі і Зах. Украіны пры актыўным падтрыманьні працоўных усяго сьвету будзе ламаць усе перашкоды фашысцкага тэрору.

Р.

8-га лютага а 6-й гадз. вечарам у памяшканьні клюбу мэталістаў (Університэцкая вул.) гарпрафсаветам скліканая **ГАРАДЗКАЯ КАНФЭРЭНЦЫЯ ЎСІХ СТАРЭЙШЫХ БРЫГАДЗІРАЎ ГАСПАДАРЧА-РАЗЬЛІКОВЫХ БРЫГАД, ПЛЯНАВІКОЎ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ І ВУЧОТЧЫКАЎ РАБОТЫ ГАСПАДАРЧА-РАЗЬЛІКОВЫХ БРЫГАД,** сумесна з пам. дырэктарамі на рабочых прыладах і членамі кансультацыйнага савету на гаспадарчым разьліку пры ГОНС.

Яўка выпрабаванёных таварышоў абавязковая.

Запрашаюцца вытворча-плянавыя сэктары цэнтральных шкаўленьняў.

З лютага домна № 1 дала 70 тон чыгуну

Узоры Магнітагорскага чыгуну адпраўлены ў Маскву

МАГНІТАГОРСК, 3. Сёньня былі 3 плаўкі чыгуну агульнай складанасьцю ня 70 тон. Якасьць чыгуну зусім здавальняючая.

Учора экстраным цягнікам адпраўлены першыя плаўкі бярэзьфаў з адбіткам Леніна з чыгуну першай плаўкі ў Маскву на партканфэрэнцыю.

Сёньня на партканфэрэнцыю выехала дэлегацыя рабочых-ударнікаў домнага цэху і Коксахіму, якія везьлі з сабой першую пробу чыгуну.

* * *

МАГНІТАГОРСК, 3. Пяць першых плавак з поўнай ігнаравальнасьцю паказалі, што домны домнага цэху адпавядаюць тэхнікай абыходжаньня з складанымі механізмамі. Задача бліжэйшых дзён — ад прыбных плавак перайсьці да рэгулярнай эксплёатацыі, стварыць неабходныя ўмовы для выкарыстаньня поўнасьцю ўсёй гігантскай магутнасьці домны, якая тэмпрытыча можа быць давядзена да 1.500 тон у суткі.

Каб дабіцца бесьперабойнага паступленьня руды, неабходна фарсаваць будаўніцтва драбільнай фабрыкі. Для другога комплекту драбільных машын ужо 5 месяцаў гатовы фундаменты, аднак, да мантажу яшчэ не прыступілі. Гара Магнітная снабжае рудой на толькі Магнітагорскі завод, але і Кузьнецкі. Грамадзянасьць Магнітабуду павінна мабілізаваць усе сілы, каб буйнейшую ў СССР домну зрабіць узорнай як па якасьці, так і па колькасьці чыгуну.

Паведамленьні

— ЦКК КП(б)Б скліча нараду-курсы вагадчыкаў бюро скаргаў, сакратароў партклетак і ўказных штатных сакратароў гар. і раёнКК-РСІ. Нарада-курсы адбудзецца 19 лютага 1932 г., у г. Менску.

— Партклетка ЦКК КП(б)Б паведамляе, што 13 лютага 1932 г., у г. Лепелі будзе працаваць выязная ПТ ЦКК КП(б)Б на разглядзе выступных апэляцыйных спраў: Плаўдзіка Р. З., Сацукевіча С. В., Капонава Г. Т., Кунцевіча Т. А. (Лепельскі р.), Мароцкага С. М., Школьніка О., Шыкуло М. С., Донцовы Т. О. (Чашніцкі р.). Прысутнасьць выпрашчыманёных таварышоў на ПТ ЦКК КП(б)Б абавязкова. Праезд за свой кошт.

— 6 лютага 1932 г., у 6 гадз. веч., у памяшк. НК-РСІ (Савецкая, 55, ніжні паверх) адбудзецца пасяджэньне аб'яднаньня бюро скаргаў НК-РСІ, на якім будуць разглядзены наступныя справы: Справа Булькульштэйна аб зьняцьці з працы, справа Гомельскага Аўтадарожнага тэхнікуму, справы Лейзаровіча, Ясінскага, Розіна, Лясёдзі, Ніялявецкага, Пільшчыка, Сухела, справа касіршы лазьні № 2 гр. Швайдзль. Усе т.т., якія датычаць гэтых справы, павінны зьявіцца. Выклікаюцца рабочыя засядацелі: Літаўнік, Жывіца, Каждан і Абрамская (Хэмфармзавод), Казалеўскі, Ігнатовіч, Грынчук, Шчасны, Рольбін, Шубін (Зільвод). Запрашаецца актыў і «ЛК».

— 6 лютага 1932 г., у Доме Працаўсьветы, у 8 гадз. веч. адбудзецца нарада партыйнага і камсамольнага, "што працуюць у школьных установах. Яўка абавязкова.

КІНО ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ
СЁНЬНЯ І ШТОДЗЕННА
нямецкі мастацкі фільм
ДРУГОЕ ЖЫЦЬЦЁ
Рэжысэр Рыхард Аснальд.
У галоўн. ролях: Гаэ Штуке, Агне Петэрсен, Агнэса Эстэргазі.
ПАЧАТАК СЭАНСАЎ у 2 гадз., 3 гадз. 30 м., 5 гадз., 6 гадз. 30 м., 8 гадз., 9 гадз. 30 м. і 11 гадз.

„Чырвоная Зорка" Каса—ад 1 г. дня. Гукавы сінхронны фільм ПОБАЧ З НАМІ.
„ПРАЛЕТАРЫ" Каса—ад 12 г. дня 3-я МЯШЧАНСКАЯ (Казаньне ў трох) у 7 частках
„СПАРТАК" Пачатак сэансаў: 7 г., 9 г. і 11 г. Апошняя, 2-я серыя НІБЗЛУЦГІ (Помста Крымгільды) у 10 ч. Каса—з 4 г. дня.

1 сакавіка адкрываецца падрыхтоўчае аддзяленьне ў БЕЛАРУСКІ РЫБАВОДНЫ ТЭХНІКУМ БЕЛРЫБТРЭСТУ.
Прымаюцца рабочыя, рабочыя саўгасаў, калгасаў бядняцка-серадняцкай часткі і іх утрымаўцы, якія маюць адукацыю ў абсёме 4-5-й групп. Заявы прымаюцца да 20 лютага па адрасе: ст. Жыжмаўчы, Беларускі Рыбаводны Тэхнікум. Да заявы павінны быць прыкладзены дакумант аб асьвеце, даведка аб стане здароўя, аб сал. становішчы, узросьце, дзьве фота-партрэты. Вучні, забясьпечваюцца інтэрнатам.
БЕЛРЫБТРЭСТ.

6 лютага, у 6 гадз. веч. у клюбе МОДСАНПРАЦЫ (Рэвалюцыйная, 3) адбудзецца ПАШЫРАНЫ ПЛЕНУМ гарадзкога бюро ІТР
сумесна з секцыямі ІТР прадпрыемстваў і ўстаноў і рабочымі г. Менску.
Перадак дня: даклад дырэктара Інстытуту прамысловасьці тав. Слоніма, прысьвечаны гадавіне прамовы т. Сталіна аб аўладаньні тэхнікай.
Запрашаюцца дырэктары і старшыні ФЗМК.
ГарміІТ.

Чэрвень, друкарня «Зьвязды».